

70

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம: MANATHAPURAM

தமிழரேத்தும்

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள்.

திருவல்லிக்கேணித்
தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு, 28.

Handwritten number 485

சங்கக் காரியாலயம் :
15, கணபதி முதலி தெரு,
திருவல்லிக்கேணி.

13-11-1950.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதேராமாத்ஜாய நம:

498

தமிழ்ரேத்தும் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள்.

திருவல்லிக்கேணித் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு, 28.

இது

ஸர்வமங்கள விக்ருதியாண்டு -
ஐப்பசித் திங்கள் இருபத்தெட்டாம் தேதி
திங்கட்கிழமை
திருமுலத் திருநள்ளூளன்று
வெளியிடப்பெறுகின்றது.

13-11-1950.

ஸ்ரீ:
உள்ஞாநற.

பக்கம்.

முடிவுரை.

...

v

[பத்தல்குடி பாரதவாஜமாடபுரி செ. திருமலை
அப்பயங்கர், தமிழ் வித்துவான், காரியதரிசி,
திருவூர்லிங்கேணித் தமிழ்ச்சங்கம்.]
தமிழ்சேத்தும் ஸ்ரீமணவாஹமாமுணிகள்
[ஷெ ஷெ ஷெ]

1.	அவதாரிகை.	...	1
2.	அண்ணன் சூசார்ய திஷ்டை.	...	2
3.	அண்ணு அருளிய அமலனாதிப்பிரான்.*	...	8
4.	பரவாதிகேசரி பணித்த பதினைத்து.	...	12
5.	சம்பிரதாய சத்திரிகை.	...	18
6.	பிண்டை லோகம் ஜீயர் பாராட்டு.	...	21
7.	கரேச விஜயத்துதி.	...	24
8.	பிண்டைத் தமிழ்க்கவி.	...	25
9.	புலவர் புராணவாசிரியர் புகழ்தல்.	...	26
10.	சதகத்தந்தாதி பாடிய சதாவதானி.	...	32
11.	அபிதவ காளமேகத்தின் பொழிவு.	...	42
12.	கலிபுஷணத்தின் கவி.	...	49
13.	பாண்டவமீசகரர் பரவும் பான்மை.	...	50
14.	பெருந்தொகையிற் கண்டபடி.	...	54
15.	அண்ணங்கராசாரியர் அன்புப்பெருக்கு.	...	55
16.	அத்தாதித் தலியன்கள்.	...	61
17.	மாலையின் எழுபத்துநான்காம் பாட்டு.	...	61
18.	சங்கலித்வானின் பொன்மொழி.	...	62
19.	சேன்குளம் விதவானின் நிர்வாகம்.	...	64
20.	அத்தாதி பாடிய வந்தனர்.	...	67
21.	முற்றுரை.	...	68

ஸ்ரீ:

முகவுரை.

எண் பெருக்கு அந்நலத்து
ஒண் பொருள் ஈறில்
வண் புகழ் நாரணன்
திண் கழல் சேரே.

—(திருவாய்மொழி 1-2-10)

ஆரா வழதே யறிவா ரறிவே
தீரா வினைநோய் சிதைவிப் பலனே
பாரா யெனைதின் பதுமக் கணிஞ்
னாரா யணனே நடுநா யகனே.

—(திருவேங்கடவனுபுகி. 25)

உரவர மாதவ னெண்புகழ் நிக்கோங் கொளிமலர்த்தான்
திரவர மாமிருப் பாம்பினை காதிச் செகுத்திடச்சே
கரவர மாமல ராமெனச் சொன்னவன் காசறுசீர்
வரவர மாமுனி தாளினை யென்மனம் வாழ்குசவே.

—(ஆழ்வார்கள் உயிர்வருக்கமாலே,
தற்சிவப்புப்பாயிரம். 3)

திருநக ரதனிற் சிலர்பொரு ணாயினக்
கிரகம தனிலக் கினிதனை யிருநாள்
அரவர சாய்த்தாய் பாற்றுழி தேரன்றெம்
வரவர முனிதாண் மலரடை மனனே.

—(புதுவை வரதராசப்
பெருமான் திருமாலே.)

ஸ்ரீய: பதியாயும், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயும், அநந்த
கல்யாணகுண நிதியுமான ஸ்ரீமந் நாராயணன், இந்தில
வுலகிலுள்ள அகில சேதநர்களினுடைய கேடமத்திற்காகப்
பரித்துவந்த செயல்கள் அளவற்றன. தானே தீவ்ய அவ
தாரங்களைச் செய்தும் தன்னுடைய மதோரதம் பூர்த்தி
யடையவில்லை. மறுபடியும் மதுஷ்ய ஸஜாதீயர்களான

ஆழ்வார்களை அபிநவமாக ஓர் தசாவதாரமாக அவதரிப்பித்தும் பயன்படவில்லை. பின்னர் ஆசார்யர்களை அநுப்ரவேச அவதாரமாக ஸ்ருஷ்டித்தும் தன்னுடைய மனோரதம் பூர்த்தி அடையவில்லை.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மதம் அநாதி என்பதும் அப்பிராசீன மதத்தின் கொள்கைகள் வேதம் முதலியவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டவை என்பதும் அனைவரும் நன்கு அறிந்தனவே.

இந்த அநாதியான ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயம் எங்கும் பரவவேண்டும் என்று மிகவும் பரிசீரமப்பட்டு, க்ரந்தம் முதலியவைகளைச் செய்தருளினவர்களுள், முக்கியமானவர் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் என்ற ஸ்ரீ ராமாநுஜர். இவர் காலம் 1017-1137. A. D. இந்த ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தை ஆங்காங்கு போய்ப் பரவச் செய்வதற்காக 74 ஸிம்ஹாஸனாதிபதிகளையும் ஏற்படுத்தி அருளினார். அவர் காலத்திற்குப்பிறகு ஸ்வாமி ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகள் (1268-1369. A. D.) செய்த கார்யங்கள் அபாரங்களே. இம் மஹாதேசிகள் இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயத்திற்குச் செய்த உபகாரத்தை அளவிடுவது அரிதே.

பெரும்பூதூர் வந்த வள்ளலான எம்பெருமானாரூடைய திருவடிகளில் நூற்றுக்கணக்கான முதலிகள் ஆச்ரயித்திருந்தாலும் குரு பரம்பரையிலே அவ்யதீந்திரருக்கு அடுத்தபடியாக எம்பார் ஆசார்ய பதம் வஹித்தார். அவருடைய சிஷ்யர் கூரத்தாழ்வான் திருக்குமாரரான ஸ்ரீபராசரபட்டர். அவருடைய சிஷ்யர் நஞ்சீயர். அவருடைய சிஷ்யர் நம்பிள்ளை. அவருடைய சிஷ்யர் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை. அவருடைய சிஷ்யர் பிள்ளை லோகாசாரியர். அவருடைய சிஷ்யர் திருவாய்மொழிப் பிள்ளை. அவருடைய சிஷ்யர் ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள்—என்றிப்படி குரு பரம்பரையின் ஒரு அடைவு உள்ளது.

மேலே குறித்துள்ள வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளையின் ப்ரிய சிஷ்யர் கிடாம்பி ஸ்ரீ ரங்காசாரியர். அவர் குமார

ரும் சிஷ்யருமானவர் கேசவாசாரியர். அவர் குமாரரும் சிஷ்யருமானவர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர். அவர் குமாரரும் சிஷ்யருமானவர் கேசவாசார்யர். அவர் குமாரர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர். அவர் திருநாராயண புரத்தில் அவதாரம். திருமாமலையின்மீது கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனுக்கும் ஆராத்ய தெய்வமானவரும், ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தித் திருமகனாக ஆராதிக்கப் பெற்று அவருடைய மனோரதத்தைப் பூர்த்தி செய்தவரும், கலியுக தெய்வமுமான ஸ்ரீ அஹோபில லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹன் சேதனோஜ்ஜீவநார்த்தம் பெருமாள் கோயிலில் ஸித்தாந்தப்ரவசனம் செய்துகொண்டு, ஒரு கூணத்தில் நூறு சீலோகங்களை அநாயாஸமாகச் செய்வதால் கடிகாசதம் அம்மாள் என்று க்யாதி பெற்ற, ஸ்ரீ நடாதூர் அம்மாளின் திருப்பேரண ஸ்ரீ வரதவிஷ்ணவாசார் ஸ்வாமியினிடம் க்ரந்த காலகூடிபம் செய்துகொண்டிருந்தவருமான அந்த கிடாம்பி ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார் ஸ்வாமியினிடம் ஆஹிதமான தன்ப்ரபாவத்தாலே, ஸ்வப்ந முகமாக அந்த மஹானுக்கு உபதேசித்து அவர் மூலமாக இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தப்ரவசனம் செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றியருளினார்.

இந்த மஹான்தான் ஸ்ரீ அஹோபில மட திவ்ய ஆஸ்தானத்திற்கு ப்ரதமப்ரவர்த்தகர். இந்த மஹானின் தனியனில் ஒன்று ஸ்ரீ கடிகாசதம் அம்மாளினாலேயே செய்தருளப் பெற்றது. மேலும் தனக்கு பரம்பராகதமானதாயும், குலதெய்வமுமான ஸ்ரீ பெருந்தேவித் தாயாரையும், ஸ்ரீ பேரருளாளப் பெருமானையும் எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொடுத்ததுமில்லாமல் தன்னுடைய திருக்குமாரருக்கு பஞ்சஸம்ஸ்காரத்தையும் ஸ்ரீ ஆதிவண்சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகனைக் கொண்டே செய்வித்தருளினார். இந்த மஹான் காலம் 1379-1458 A. D. இச்சங்கத்தின் முதல் வெளியீடு ஸ்ரீ ஆதிவண்சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் வைபவம் (சுவர புரட்டாசிக் கேட்டை 10-10-37)

“ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள் கலி 4472-ல் சாதாரண வருஷம் கிப்பசி மாதம் ஈக்ல பக்ஷ சதுர்த்தசி வியாழக் கிழமை மூல நக்ஷத்திரத்தில் பாண்டி நாட்டில் சிக்கில் கிடாரம் என்னும் கிராமத்தில் திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறுடைய அண்ணார் என்பவருக்குத் திருக் குமாரராய் அவதரித்து, அழகிய மணவாளர் என்ற பிள்ளைத் திருநாமம் அடைந்து, திருவாய்மொழிப் பிள்ளையிடம் சமாச்சரயணம் பெற்று அரச காரியக்காரராயிருந்து, அரசன் திரவியங்களை அறவழியில் செலவிட்டனர். இவர் உடையவர் விஷயத்தில் அன்புள்ளவராய் யதிராஜவிம்சதி செய்தபடியால் இவருக்கு யதீந்திரப் பிரவணர் என்று பெயர். இவருக்குத் திருமாலே தந்த பெருமாள், முப்பத்தாறாயிரப் பெருக்கர் என்று பேரிட்டனர். இவரைப் பெருமாள் உத்தம நம்பிக்குத் திருவனந்தாழ்வானாகக் காட்டினார். எனும்பியில் அப்பாவுக்கு அழகிய மணவாள தாசரென்று பெயரிட்டுத் திருவேங்கடம் வந்து இளங்கேள்வி எம்பெருமானார் ஜீயரை நியமித்து, திருவரங்கம் எழுந்தருளி, அழகிய வரதரான இராமாநுஜ ஜீயரைப் பெருமாள் காரியத்தைச் சீர்திருத்த வானமாமலைக் கணுப்பினார். மதுரை மஹாபலிவாணனுக்கு உபதேசித்து முத்தரசு என்னும் கிராமம் பெற்று, அதற்கு அழகிய மணவாள புரம் என்று பெயரிட்டவர். இவர் திருநகரியிலிருந்தபோது இவர் இருந்தமடத்தைச் சிலர் கொளுத்திவிட அதினின்றும் பாம்புருக்கொண்டு வெளிவந்தவர். திருநாமங்கள் :— பெரிய ஜீயர், ஸௌம்ய ஜாமாத்ரு யோகீந்த்ரர், காந்தோபயந்தா, வரவரமுனி, வரயோகி, இராமாநுசன் பொன்னடி, ரம்ய ஜாமாத்ரு யோகீந்த்ரர், யதீந்த்ரப்ரவணர், அழகிய மணவாள ஜீயர். அருளிச்செய்த கீரந்தங்கள் :—தத்வத்ரயம், ரஹஸ்யத்ரயம், ஸ்ரீ வசன பூசணம், ஆசார்யஹ்ருதயம், ஞானசாரம், ப்ரமேயசாரம், பெரியாழ்வார் திருமொழி, நூற்றந்தாதி முதலியவைகளுக்கு வியாக்யானமும், உபதேசரத்தினமாலே, ஆர்த்தி, எதிராசவிம்சதி, திருவாரா

தனக்ரமம் முதலிய க்ரந்தங்களும், ஈட்டுக்கு ப்ரமாணத் திரட்டு, தத்வத்ரயப்ரமாணத்திரட்டு, ஸ்ரீவசனபூஷண ப்ரமாணத் திரட்டும் மற்றும் பல. திருநகரியில் திருவாய் மொழிப் பிள்ளைக்குத் தம்முடைய நிஜஸ்வரூபமான சேஷா வதாரத்தைக் காட்டினார். ஸர்பாதிஸ்தாவர ஜங்கமாதிகளுக்கும் மோக்ஷம் சாதித்தருளினார். வடமதுரையில் ஜீர் னேனத்தாரணம் பண்ணினார். நம்பெருமாளுக்கு ஈடு விண்ணப்பம் செய்கையாலே பெரியஜீயர் என்று இவருக்கு நம்பெருமாள் திருநாமம்சாத்தினார். இவருடைய திருமேனி ஸ்வேதவர்ணமா யிருக்கும். ஆகையாலே வெள்ளை ஜீய ரென்று திருநாமம். திருவடிகளில் ஆச்ரயித்தவர்கள்:— வானமாமலை ஜீயர், திருவேங்கட ஜீயர், கோயில் கந்தாடையண்ணன், ப்ரதிவாதி பயங்கரமண்ணை, எறும்பியிலப்பா, அப்பிள்ளை, அப்பிள்ளார். இவரெண்மரும் அஷ்டதிக் கஜங்கள். கோயில் கந்தாடையண்ணன், உடையவருக்கு முதலியாண்டாணப் போலே, இவருக்குப் பாதுகாஸ்தாநீய ராயிருப்பர். எறும்பியிலப்பா, வடுகநம்பியைப் போலே, தேவமற்றறியாதே அத்யந்த அபிமதராயிருப்பர். ப்ரதிவாதி பயங்கரமண்ணை, ஆழ்வாணப் போலே, உசாத்துணையா யிருப்பார். அப்பிள்ளார், மடத்தில் ஸர்வ பரங்களையும் நடத்திக்கொண்டு போருவர். வானமாமலை ஜீயர், பிரியா தாட்செய்திருப்பர். பட்டர்பிரான் ஜீயர், எம்பாரைப் போலே, பாதச்சாயா பன்னராயிருப்பர்.” (ஆழ்வாராசாரி யாள் அபிதான விளக்கம்.)

இவ்வரவர முணிகள் காலம் 1370-1443 A. D. “மணவாள மாமுணிகள்”. என்பது இச்சங்கத்தின் நான்காவது வெளியீடு. (ஈசுவரவாண்டு ஐப்பசி மூலம் 7-11-37) இவ்வாசார்ய சிகாமணியின் எண்ணில் பல் குணங்களைக் கூறுதற்கு அவர்தம்முடைய நிஜரூபமான திருவனந்தாழ்வானும் அசக்தன் எனில் அது உற்றது உரைத்தலேயாம். அவ்வரவரசன் இக்குருமாமுனிவனாய்த் தோன்றி மறையனைத்தையும் வாழ்வித்து திவ்ய முர்த்தி

யாய் விளங்குகின்றான். தமிழ் கூறு நல்லுலகு அம் மாமுனிகளைப் போற்றியுள்ளவாற்றை நற்றமிழர் உணர்ந்து நலனடையும் பொருட்டு. “தமிழரேத்தும் ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகள்.” எனும் மகுடம் புனைந்த நூல் இச்சங்க வெளியீடாகப் பிரசுரிக்கலாயிற்று.

இச்சீரியசங்க வெளியீட்டிற்குப் பூரணவுதவி புரிந்தவர்களுவிலே திருவுடைய செந்தமிழ்ச்செல்வர்; “தெள்ளிய சிங்கமாகிய தேவைத்திருவல்லிக் கேணிக்கண்டேனே” என திருமங்கையாழ்வாரால் மங்களாசாஸநம் பண்ணப் பெற்ற மாடமாமயிலைத் திருவல்லிக்கேணியில் அத்தெளி சிங்கப்பெருமாள் திருவீதியிலேயே நித்யவாஸம் செய்யும் நற்குண நன்னிதி; சிறந்த ஆத்மகுண பூர்த்தியுள்ள நன்னெஞ்சர்; ஓரொருவர்; மிகச்சிறந்த தேசிகபக்தர்; உபகார சீலர்; சம்பிரதாயாபிவிருத்தியில் நன்னேக்குடையவர்; அந்தணச்சிரேட்டர். அவரும் அவரது உற்றார் உறவினரும் திருத்தக்க செல்வமும் திருவருளும் நித்யமாகப் பெற்றின்புறுமாறு அநுகரஹிக்க வேண்டுமென்று மன்னுபுகழ் மாமுனிவனைத் தொழுவோமாக. வாழ்க நற்றமிழ். வாழ்க நல்லார். பொங்கும் மங்கலம் எங்குந் தங்குக.

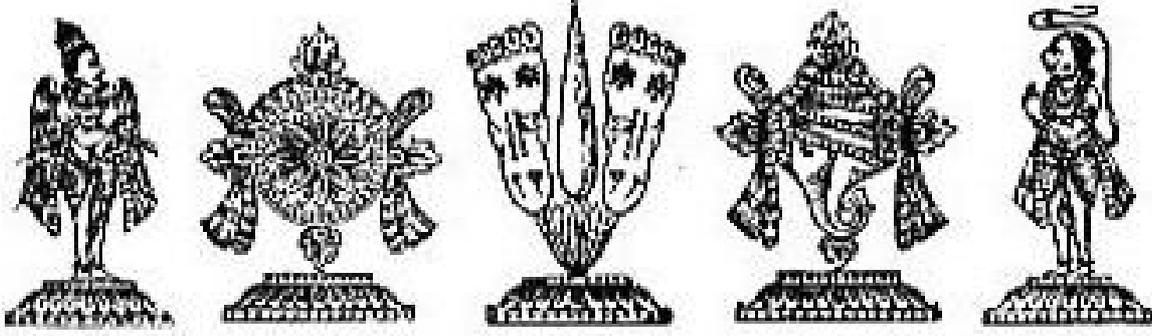
அடியார்கள் வாழ அரங்கநகர் வாழ்
சடகோபன் தண்டமிழ்நூல் வாழ—கடல்கூழ்ந்த
மண்ணுலகம் வாழ மணவாள மாமுனியே
இன்னமொரு நூற்றூண் டிரும்.

ஸ்ரீரங்க விலாசம்,
திருவல்லிக்கேணி,
13-11-1950

ப. ரெ. திருமலை அய்யங்கார்,
காரியதரிசி.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம:

தமிழரேத்தும் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள்.

1. அவதாரிகை.

தூய்ம மனத்தர் துறையணு காத துணையிலியேன்
யீய மறுத்துஉன தாணை கடத்த லகற்றினை நீ
கையமர் சக்கரக் காவல ! காக்குந் திருவருளால்
வைய மளந்த வடிக்கீழ் அடைக்கலம் வைத்தருளே.

—(தேசிகமாலே, அமிருதாசுவாதினி. 11)

உலகம் போற்றும் தமிழகத்தின் சீர்மை அளவிடற்
குரியதன்று. தண்ணளியையும் மெய்ம்மையையும் தனி
உடைமையாகவுடைய தமிழர் தாமின்புறுவது உலகு
இன்புறக் கண்டுகளிக்கும் பெற்றியையுடையவர். “*தமிழர்
போற்றும் இராமாநுசன்”; “§ தமிழர் தொழு
வேதாந்தவாசிரியன்” என்பன இறைவனது இன்னரு
ளால் வெளிவந்துள்ளன. நற்றமிழர் “ஸ்ரீமணவாளமா

*“ மாமுனிகள் போற்றும் மாண்பு” (பக்கங்கள் 20-27)
என்பது இதன் ஒரு பகுதி. § இதிலும் அதே தலைப்புள்ள பகுதி
படித்து இன்புறற்குரியது.

முனிகள்” எனும் பெரியாரைப் போற்றியுகந்தவாற்றை உணர்த்துவதே இக்கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கு. அன்பர்கள் குற்றமகற்றிக் குணமே கொள்வாராக.

2. அண்ணன் ஆசார்யநிஷ்டை.

“எம்பெருமானாரது அபராவதாரமென்று கொண்டாடப்படுபவரும், நம்பெருமாளால் ஆசார்ய ப்ரதிபத்தி பண்ணிப் பாராட்டப்பெற்ற பெருமையுடையவரும் அஷ்ட திக்கஜஸ்தாபனாசாரியரும், ஸ்ரீவசனபூஷண முதலிய ரஹஸ்யங்கள் பலவற்றிற்குப் பேருரை வகுத்தருளிய பெருமையாளரும், மாறன் பணித்த திராவிட வேதசாகரமான திருவாய்மொழிப்பொருளை ‘நூற்றந்தாதி’யாகச் சுருக்கி மிகவும் நயம்பட வுரைத்தருளியவரும், ‘விசுவாக்கசிகாமணி’ யென்று முன்னோர்களாற் போற்றப்படுபவரும், யதீந்திரராகிய உடையவர் பக்கல் பேரார்த்தி தலை யெடுக்கப்பெற்று அதனால் ‘ஆர்த்திப்ரபந்தம்’ என்னும் அரிய ப்ரபந்தத்தை அருளிச் செய்து ‘யதீந்த்ரப்ரவணர்’ என்னும் திருநாமம் பெற்றவரும், ‘பெரியஜீயரு’ மான ‘ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள்’ விஷயமாகப் பூர்வாசார்யர்களிற் சிலர் அருளிச் செய்த அருமைபெருமை வாய்ந்த பழைய தமிழ்ப்பிரபந்தங்கள் பல. அவற்றுட் சில சில செய்யுட்கள் ‘யதீந்த்ரப்ரவணப் பிரபாவம்’ முதலிய நூல்களில் மேற்கோள்களாக எடுத்தாளப்படுவனவன்றி அந்நூல்கள் முற்றுங்கிடைத்தில.”

அவற்றுள், “கோயிற்கந்தாடை யண்ணன்.” அருளிச்செய்த * “மணவாளமாமுனிகள் கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பு” என்பது ஒன்று. அது அண்ணன் தமது ஆசாரியராகிய “வரவரமுனிவரர் பாற்செய்த ஆசார்யநிஷ்டை”யை வெளியிடுவது. ஆழ்வார் விஷய

* இதனை எமக்கு நல்கியவர் வித்வான் ஸ்ரீரங்கம் சடகோபாசாரிய ஸ்வாமி.

மாக மதுரகவிகள் அருளிய “கண்ணிநுண் சிறுத் தாம்பு” என்பது முதற்குறியாற் பெயர்பெற்றது. அங்ஙனமன்றேனும் அது போன்று ஆசார்ய நிஷ்டையை வெளியிடுகின்றபொருளொற்றுமைபற்றி அதுவும் அப் பெயர் பெறுவதாயிற்று; கட்டளைக் கலித்துறையில், அந்தாதித் தொடையில், பதின்மூன்று பாடல்களுடன் அமைந்துள்ளது. அன்பர்கட்கு நித்யாநு ஸந்தான யோக்யமாயிருத்தலான் அது சிறு குறிப்புடன் இங்கு வெளியிடப்பெறுகின்றது.

தனியன்.

நேரிசை வெண்பா.

எக்குணத்தோ ரெக்குலத்தோ ரெவ்வியல்போ ராயிடினும்
அக்கணத்தே நம்மிறைவ ராவரே—மிக்கபுகழ்க்
காரார் பொழிற்கோயிற் கந்தாடை யண்ணனெனும்
பேரா ளணையடைந்த பேர்.

[இயல்பு - தன்மை; அக்கணத்தே - அப்பொழுதே; இறைவர் - தலைவர்; கோயிற் கந்தாடையண்ணன் - அஷ்டதிக்கஜ்ஜ சிஷ்யர்களிலொருவர்; கோயிலில் ஆசார்ய புருஷர்களில் ஒருவராக விளங்கி நின்ற இவர் மாமுணிகளின் திருவருளைப் பெற்று அவருக்கு அந்தரங்கராயிருத்தார்; பேராளன் - பெருமையுடையோன்.]

நூல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சீருற்ற செஞ்சொற் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை செம்முகமும்
தாருற்ற மார்புந் தளிரேய் பதங்களுந் தன்மனத்துப்
பூரித்து வாழு மணவாள மாமுனி பொன்னடிகள்
பாரிற் றணித்த வடியேன் சரணென்று பற்றினனே. (1)

[சீர்உற்ற - சிறப்புப் பொருந்திய; திருவாய்மொழிப் பிள்ளை - பிள்ளைலோகாசாரியர் திருவடிகளிலே நெடுநாள் பணிந்திருந்து சகல சாஸ்திரஹஸ்ய சாரார்த்தங்கள் அனைத்தையும் அதிகரித்தவ

ராயும், ஆழ்வார்களுடைய ஈரச் சொற்களிலே அப்ரதிமமான அபி
நிவேசம் காரணமாகத் 'திருவாய் மொழிப்பிள்ளை' என்று
நிருபக நாமத்தைப்பெற்றவராயும், நிச்சலும் மூவுலகுந்தொழு
தேத்த நிற்பவராய் மிராநின்ற 'திருமலை யாழ்வார்' என்கிற
மஹாசார்யர்; தார் - மாலை; தளிர் ஏய்பதம் - தளிர் போன்ற
திருவடிகள்; பூரித்து - நிரப்பி; பொன் அடிகள் - திருவடிகள்;
பாரில் - உலகினில்; தனித்த - கதியற்றவனாகிய; சரண் -
தஞ்சம்.]

பற்றினன் செம்மைத் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை பாதங்களே
உற்றனன் செம்மறை யுள்ளதெல் லாமிவை யுண்மையென்றே
கற்றனன் கோயில் மணவாள மாமுணிக் கார்முுகிலைப்
பெற்றன னிங்கடி யேனினி மேற்பிற வாமலுக்கே. (2)

[செம்மை - செவ்விதான; உற்றனன் - அடைந்தேன்; செம்
மறை - நேர்மையான வேதம்; கோயில் - திருவரங்கம்; மணவாள
மாமுணிக் கார்முுகில் - கைம்மாறு வேண்டாக்கடப்பாடுடைய
மேகம் போன்று அடியார்களை அருள்செய்து உய்விப்பவர்; மேற்
பிறவாமல் - மறுபிறவி வராமல்.]

பிறவாமல் வாழ்விக்கும் பேரரு ளாளர் பெருமையென்றும்
துறவாத சிந்தை யெதிராசன் துய்ய பதங்கணொஞ்சில்
மறவாத சீலன் மணவாள மாமுனி மாமலர்த்தாள்
பறையாத வாசகர் யாரவர் பஞ்சம பாதகரே. (3)

[பேரருளாளர் - கருதவரந்தருந் தெய்வப்பெருமாள், அத்தி
கிரித்திருமால்; பிறவாமல் வாழ்விக்கும் பேரருளாளர் பெருமை
என்றும் துறவாத சிந்தை எதிராசன் - 'உத்தரவேதியுள் வந்துதித்த
செய்யவள்மேவிய சீரருளாளரைச் சிந்தைசெயும் மெய்யவ
னெந்தை யிராமாதுசன்' (பிள்ளையந்தாதி 4) என்பதோடு
ஒப்பிடுக; எதிராசன் - ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்; துறவாத - நீங்காத;
துய்ய - பரிசுத்தமான; பதங்கள் - திருவடிகள்; மாமலர் - சிறந்த
தாமரை; பறையாத - சொல்லாத; பஞ்சம பாதகர் - பொய்,
கொலை, களவு, கள், காமம் என்ற ஐம்பெரும் பாவங்களைப் புரி
வோர்.]

பாதக முள்ளவை தாமே யொழித்துப் பரிந்தவர்க்குச்
சாதகமானது மீதென்று கொண்டு சரண்கொடுக்கும்
மாதக வோன்மண வாள முனிப்பரன் மாமலர்த்தாட்
பாதுகை யைச்சர ணாய்முடி மேற்கொண்டு பற்றினர்க்கே. (4)

[பாதகம் - பிரதிகூலம் ; பரிந்து - தாமே இரங்கி ; சாதகம் -
அநுகூலம் ; மாதகவோன் - மிக்கதயாமுர்த்தி ; பரன் - மேலோன் ;
தான் பாதுகை - திருவடி ; சரணாய் - உபாயமாக.]

நற்கேச வன்றமர் நற்றவத் தோர் நய னங்களுக்குப்
பொற்கோல மேனியன் பூதலத் தோர்செய்த புண்ணியமாம்
முக்கோல் தரித்த மணவாள மாமுனி மூர்த்திதனை
எக்கோடி காலமுஞ் சிந்தைசெய் வார்தமக் கீடில்லையே. (5)

[* " மணவாள மாமுனிகள் " என்ற எமது கட்டுரை இக்
செய்யுளை யேந்தி நிற்கின்றது. தமர் - அடியார் ; நயனம் - கண் ;
பொற்கோலமேனி - அழகிய தோற்றமுடைய திருமேனி ; முக்
கோல் - திரிதண்டம் (§ " முக்கோற்பகவர் " என்ற எமது
கட்டுரையில் பூரண விவரங் காண்க.) ; ஈடு - சமானம்.]

இல்லையென் றேயெண்ணி யென்பவக் காட்டை யெரியிலிட்டு
நல்லருள் மாரிபெய் தென்னைத் தளிர்ப்பித்து தன் குதன்பால்
தொல்லருள் ஞானம் விளைத்தாழ்ந்த போகத்தைத் துய்ப்பிக்கவே
வல்லவன் கோயில் மணவாள யோகியை வாழ்த்துவெனே. (6)

[எண்ணி - எண்ண ; பவக்காடு - பாவமாகிய காடு ; எரி -
நெருப்பு ; அருள்மாரி - அருளாகிய மழை ; தொல்லருள் - அநாதி
யான, ஸஹஜமானகிருபை ; ஆழ்ந்தபோகம் - எல்லைகாணாத
பேரின்பம் ; துய்ப்பிக்க - அநுபவிக்கச் செய்ய ; வல்லவன் -
ஸமர்த்தன்.]

வாழ்த்துவெ னெந்தை மணவாள மாமுனி மாமலர்த்தாள்
தாழ்த்துவென் யானவன் தாளிணைக் கீழ்ச்சிரந் தாரணியில்
காழ்த்திடுஞ் செல்வ முதல்முக் குறம்புங் கரிசறவே
பாழ்த்திடு மென்ற னதிகோர பாவங்கள் பற்றறவே. (7)

* திருவல்லிக்கேணித்தமிழ்ச் சங்கவெளியீடு. 4. (7-11-1937)
§ "ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் அருள்மொழியும் சதாபிஷேக மலரும்"
பக்கங்கள் 108-124. திருவல்லிக்கேணித் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு.
19. (13-3-1949).

[எந்தை - எமதுஸ்வாமி ; தாள் இணை - உபய பாதங்கள் ; தாரணி - பூமி ; காழ்த்திடும் - வைரமேதும் ; குறும்பு - அகங்காரம் ; செல்வமுதல் முக்குறும்பு - செல்வம், கல்வி, ஜாதி என்பன, "வஞ்சமுக்குறும்பாங்குழி" (இராமநுசநூற்றந்தாதி. 7) என்பது காண்க ; கரிசு-அற - குற்றம் நீங்க ; பாழ்த்திடும் - பாழ்செய்கின்ற ; அதிகோரபாவம் - மிகக்கொடிய பாவம்.]

பாவங்கள் பற்றறும் பாசங்கள் பற்றறும் பற்றிவைகும் கோவங்கள் பற்றறும் குற்றங்கள் பற்றறும் கோடிசன்மத் தாவங்கள் பற்றறும் தண்ணரசு கன்புகழ் சாந்தகுண தீவன் கருணைமணவாள யோகியைச் சிந்திக்கவே. (8)

[பாசங்கள் - ஆசைகள் ; வைகும் - தங்குகின்ற ; சென்மத் தாவம் - பிறப்பின்வெம்மை ; சாந்தகுணதீவன் - அமைத்த குணங்களால் சிறந்துவிளங்குவோன்.]

சிந்தித் தரங்கரைச் சிந்தை பயங்கெடச் சென்னிதன்னால் வந்தித்து திச்சலும் வாயாச வாழ்த்துமெய்ம் மாமறையோர் புந்திக்குள் மேவும் வரயோகி தம்மைப் புகைந்துசிலர் சிந்திக் கினுமே விடாரிது காணவர் நீர்மைநெஞ்சே. (9)

[சென்னி - தலை ; வந்தித்து - வணக்கி ; திச்சலும் - தாள் தோறும் ; மறையோர் - அந்தணர் ; புந்தி - புத்தி ; மேவுதல் - அமர்தல் ; புகைதல் - மனதிற்பொருமைகொள்ளுதல் ; நீர்மை - பெருந்தன்மை ; நெஞ்சே - மனமே.]

நெஞ்சே யணைய வடியார் நிறங்கொண்ட திச்சயமாம் மஞ்சேறு சோலை யரங்கப் பதிதனில் வாதியர்க்கு தஞ்சே யணைய மணவாள யோகியித் தாளளிக்கும் தஞ்சேவை தன்னை யிகழ் வார்க்கல் லாலவர் தாமிட்டரே. (10)

[நெஞ்சே அணைய அடியார் - தமது திருவுள்ளம்போன்ற தொண்டர், அத்தரங்கசிஷ்யர் ; மஞ்சு - மேகம் ; நிறம் - மார்பு.]

கிட்டர்கள் வாழ வெதிராசர் வாழ விருதிலத்தே சிட்டர்கள் வாழ நந்தேசிகர் வாழச் செகத்திலுள்ள துட்டர்கள் மாள மணவாள மாமுனி தோன்றினனே எட்டு மிரண்டு மறியாரிங் கேசினும் யாவருமே. (11)

[சிட்டர்கள் - ஸதாசாரஸம்பந்தர்; எதிராசர் - பெரும்பூதூர் வந்தவன்எல்; தேசிகர் - ஆசாரியர்; எட்டும் கிரண்டும் அதியார் - திருவெட்டெழுத்தாகிய எட்டும், துவாயமாகிய கிரண்டும் அல்லது துவாயம், சரமசலோகம் என்கிற ரஹஸ்யமிரண்டும் அதியாதவர், மூன்றுமறியாதவர் (உலகவழக்கு), "எட்டுமிரண்டுமறியாத வொம்மை இவையறிவித்து" (தேசிகமாலே, அதிகாரசங் கிரகம் 54) என்பது காண்க; ஏசினும் - கிகழ்ந்தாலும்; யாவரும் - யன்ன கிடைக்கும்?]

யாவரு முய்ய மணவாள யோகித யானுவென்னப்
பூமகள் மண்மகள் புண்ணிய மாயிந்தப் பூதலந்தே
தாமவ தாரஞ் செயாதிருந் தாற்சட கோபர்திரு
வாய்மொழி யோடு கடலோசை யோடென்ன வாசியுண்டே. (12)

[தயானு - கிருபாமூர்த்தி; பூமகள் - ஸ்ரீதேவி; மண்மகள் - பூதேவி; புண்ணியமாய் - பாக்கியமாக; கடலோசையோடு - கடல் முழக்கத்திற்கும்; வாசி - வேற்றுமை; சடகோபர் - நம்மாழ்வார்.]

வாசி யறிந்த வதரியில் நாரண னூர்மணங்கொள்
தேகடை யெந்தை மணவாள மாமுனி சீர்தழைப்பச்
சீர்ச்சயி லேச தயாபாத் திரமெனுஞ் சீர்மந்திரம்
தேசிக னாய்க்கண் டுரைத்தாரிவ் வையகஞ் சீருறவே. (13)

[வதரி - பதரிசாசிரமம்; தேச - ஒளி; தேசிகனாய் - ஆசாரிய னாய்.]

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
* "உபதேசரத்தினமாலே" எனும் பிரபந்தத் "தனியன்"
கோயிற்கந்தாடையண்ணன் அருளிச் செய்தது. அது
பிரிவருமாறு:—

* "மன்னுபுகழ் மாமுனிவன்" (வேதாந்த தீபிகை 25-ம்
ஸம்புடம். பக்கங்கள் 227-234) என்ற எமது ஆராய்ச்சிக் கட்
டுரையைக் காண்க.

கட்டளைக் கலித்துறை.

முன்னந் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை தாமுப தேசித்தநேர்
தன்னின் படியைத் தணவாத சொல் மணவாளமுனி
தன்னன் புடன்செய் யுபதேச ரத்தின மாலைதன்னைத்
தன்னெஞ்சு தன்னில் தரிப்பவர் தான்கள் சரண்நமக்கே.

இதன் பொழிப்புரை:—பூர்வத்தில் திருவாய்மொழிப்
பிள்ளை தாம்உபதேசித்தருளிய கிரமத்தின் பிரகாரங்களைக்
கேட்ட அம்சத்திற் குறையாத ஸ்ரீஸ-உத்திகளையுடையரான
ஸ்ரீமணவாளமாமுணிகள் தம்முடைய லோகோஜ்ஜீவ
நார்த்தமான ப்ரீதியுடனே அருளிச்செய்த “உபதேச
ரத்தினமாலை” என்ற திவ்யப்ரபந்தத்தைத் தங்களுடைய
மனதில் நிலைக்கச்செய்யுமவர்களுடைய திருவடிகள் நமக்கு
அடைக்கலமாகும்.

கந்தாடையண்ணன் அசஞ்சலமான தனது
ஆசார்ய பக்திப்ரவாஹத்திற்குப் போக்குவீடாக இக்
“கண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பும்”; “உபதேசரத்தின
மாலைத்தனியனும்” இயற்றி குருவின் புகழைச்சாற்றி
வளர்த்துவிட்டார். “குருபாதமேதுணை” என்பது
மூதுரையன்றே?

3. அண்ணா அருளிய அமலனாதிப்பிரான்.

“ஸ்ரீ பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன்” “அமல
னாதிப்பிரான்” என்னும் “ஸ்ரீ பாதாதிகேசமாலை” (ஸ்ரீ
மணவாளமாமுணிகள் விஷயமாகக் “கட்டளைக் கலித்
துறை”யில் அமைந்துள்ள ஒரு திருப்பதிகம்) பாடியுள்
ளார். “கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு”க்குக் கூறிய
குறிப்பை இங்கும் நினைக. இவ்வாசிரியர்க்கு ‘அண்ணன்’
என்றே திருநாமமாயினும் ஏற்கனவே ஆசிரயித்திருந்த
‘கோயிலண்ண’னிற் காட்டில் இவருக்குத் திருநாமவாசி
தோற்ற “அண்ணா” என்று விவகரித்து வந்தார்கள்.
இவர் மாமுணிகளின் அந்தரங்க சிஷ்யர்.

இம் "மாலை" சிறு குறிப்புடன் இவண் தருகின்றனம்.

போதச் சிவந்து பரிமளம்வீசிப் புதுக் கணித்த
சீதம் கமலத்தை நீரேறவோட்டிச் சிறந் தடியேன்
வதத்தை மாற்று மணவாள யோகி யினிமைதரும்
பாதக் கமலங்கள் கண்டே னெனக்குப் பயமில்லையே. (1)

[போது - பூ ; பரிமளம் - நறுமணம் ; புதுக்கணித்த - அலங்
கரித்த ; சீதம் - குளிர்ந்த ; கமலம் - தாமரை ; ஏதம் - குற்றம் ;
பாதக்கமலம் - திருவடித் தாமரை ; கண்டேன் எனக்குப் பயம்
மில்லையே - 'கண்டிலேன் என் கடுவினையே' (பிள்ளையந்தாதி. 6)
என்பது காண்க. 'செய்யதாமரைத் தாளினைவாழியே' என்பதை
யும் நோக்குக.]

வேழக் குருத்தி னழகைப் பழித்து விரைமருவு
வாழைப் பருவத்தி னாகாரங் கொண்டு வளம்புனைந்த
ஏழைக் கிரங்கு மணவாள யோகி யிருகுறங்கைக்
கேழற்ற தெஞ்சில் வைப்பேற் கொருகாலமுங் கேடில்லையே. (2)

[விரை - வாசனை ; மருவு - பொருந்தி ; ஆகாரம் - வடிவு ;
குறங்கு - தொடை ; கேழற்ற - ஒப்பில்லாத ; கேடு - அழிவு.]

தேனமர் மாலை மணவாள யோகி திருமருங்கு
வீனமி லாத விளமையி னொரு மெழிற்சகனம்
வானிலை யுய்த்த துவராடை யின்றென் மனத்தைவிட்டுத்
தான கலா மலெனை யூழிகாலமுந் தாங்கியவே. (3)

[தேன் - மது, வாசனை ; அமர் - பொருந்திய ; மருங்கு -
மிடை ; சகனம் - தொடையினுட்பக்கம் ; வான் - பெருமை ;
துவராடை - கானியூட்டிய ஆடை.]

வந்திக்க வாழ்வித் தருண் மணவாள முனிவடிவைச்
சிந்திக்கவு மரிதா மழகாற்றிற் நிகழ் சுழிபோல்
உந்திச் சுழி யென துள்ளமுஞ் சூறைகொண் டாயதென்றுஞ்
சந்தித் தவர் கண்ணு தெஞ்சங் கொள்ளாநிற்குந் தாமிருந்தே. (4)

[வந்திக்க - வணங்க ; வடிவு - உருவம் ; சுழி - நீர்ச்சுழி ;
உந்தி - கொப்பும் ; சூறை - கொள்ளை ; உள்ளம் - மனசு ;

“வலஞ்சுழித்தொழுகுநீர் வழங்குநீர் கங்கையின், பொலஞ்சுழி யென்றலும் புன்மை பூவொடு, நிலஞ் சுழித்தெழுமணியுந்தி நேரினி, யிலஞ்சியும் போலும் வேறுவமையாண்டரோ.” (சுந்தர காண்டம். உருக்காட்டு படலம் 45) என்ற இராமாவதாரப் பாடலை நோக்குக.]

ஆரும் வணங்கு மணவாள மாமுனி யம்புயமும்
காருஞ் சுரபியும் போலே வழங்குங் கைத்தாமரையில்
சேருந் திருத்தண்டுஞ் சேவிந்த மானிடர் தீவினையால்
ஈரும்படிப் பிறவார் திருநாட் டின்ப மெய்துவரே. (5)

[அம்புயம் - திருத்தோள் ; கார் - மேகம் ; சுரபி - காமதேனு ; சுரபியும்போலே - 'கரக்குங் கருத்துடைந் தேசிகர் கண்றென நம்மையெண்ணிச், சுரக்குஞ் சுரபிகள்போல்' (தேசிகமாலே. அமிருதாசுவாதினி, 14) என்பது காண்க ; திருத்தண்டு - வைணவ சன்னியாசிகள் கையில் தாங்கும் முக்கோல் ; ஈரும்படி - அறும் படி ; திருநாடு - ஸ்ரீ வைகுண்டம் ; எய்துவர் - அடைவர். 'கையுமேந்திய முக்கோலும் வாழியே' என்பது காண்க.]

தடங்கொண்ட கோயின் மணவாள மாமுனி தாமரைத்தார்
வடங்கொண்ட மார்பினில் வண்புரி நாலு மெனதுநெஞ்சில்
இடங்கொண் டடங்க வெழுதிவைத்தே னினிவல் வினைகாள்
திடங்கொண்டு நீசர்தந் தேயத்தி லேகிடு நீதீதறவே. (6)

[தடங்கொண்ட - விசாலமான ; கோயில் - திருவரங்கம் ; தார் - கிண்கிணிமாலே ; வடம் - மணிவடம் ; வண்புரிநூல் - முப் புரிநூல் ; எழுதிவைத்தேன் - 'என்னுடைய நெஞ்சகம்பால் சுவர்வழி எழுதிக்கொண்டேன்' (பெரியாழ்வார் திருமொழி 5-4-6) என்பதனோடு ஒப்பிடுக ; 'உள்ளத்தெழுதியது ஒலையிலிட்டனம்' (தேசிகமாலே, அதிகாரச் சுருக்கு 56) என்பது காண்க ; வல் வினைகாள்*** தேயத்திலேகிடும்- 'வினைகாள் ! உமக்குவேறோரிடந் தேடவேண்டும்' என்பது பிள்ளையந்தாதி ஏழாம் பாசுரமுதலடி ; நீசர் - கீழ்மக்கள். 'துய்யமார்பும் புரிநூலும் வாழியே' என வருதல் காண்க.]

மங்கா துலகை யருண்மண வாளமுனி மருவார்
சிங்கார மாலைத் திருத்தோள் கருமவந் தேதிகமும்
சங்காழியுந் தொழு தேத்தினே னாற்றமி யேனுடைய
பங்கானும் வல்வினை யெங்கோ கணத்தினிற் பாறியவே. (7)

[மங்காது - குறையாது; அருண்மணவாள முனி - 'அருள்
தரும் ஆரண தேசிகனே' (பிள்ளையந்தாதி 18) என்பது ஸ்ரீ நயினா
ராசாரியர் திருவாக்கு; மருவார் - வாசனை நிரம்பிய; திருத்தோள்
கள் - 'சந்தரத் திருத்தோளினை வாழியே' என்பது காண்க; சங்கு-
ஸ்ரீ பாஞ்சசன்னியம்; ஆழி - சக்கரம்; தமிழேன் - கதியற்றவன்;
கணம் - கூடணம்; பாறியவே - ஓடிவிட்டன. "வித்தகன் வேதி
யன் வேதாந்த தேசிகனெங்கள் தூப்புல், மெய்த்தவனுத்தமன்
வேங்கடநாதன் வியன்கலைகள், மொய்த்திடு நாவின் முழக்கொடு
மூலமறக், கைத்தவ னென்றுரைத்த்தன் கண்டிலேனென் கடு
வினையே" (பிள்ளையந்தாதி 6) என்ற பாசரம் இங்கு நோக்கத்
தரும்.]

மொழியுந் தமிழ் புனையும் மணவாள முனிகருணை
பொழியுந் திரு விழியுந் திருமூக்கும் பொலிமறைகள்
செழியன்பு கொண் டுரைக்குந் திருநாவுந் திருமுகமும்
வழியன்பு கொண்டு வழத்தினேன் பேறினி மற்றில்லையே. (8)

[கருணைபொழியுந் திருவிழி - 'கருணை பொங்கிய கண்ணினை
வாழியே.' என்பது காண்க; பொலி * * * திருநா - 'வாழி
யவன், மாறன் திருவாய் மொழிப்பொருளை மாநிலத்தோர்,
தேறும்படியுரைக்குஞ்சீர்' என்றபடி; வழத்தினேன் - துதித்தேன்;
பேறு - செல்வம்.]

பொருநற் றுறையி லருளா லிருந்தநம் புங்கவர்கோன்
அருணாற் றமிமுரை மாமண வாள வரு முனிவன்
திருநெற் றியுந் திரு நாமமு நாலுந் திருச்சிகையும்
வருணத் தெழிலு மனத்தி னுள்ளே நின்று வாழ்விக்குமே. (9)

[பொருநல் - தாம்பரர்ணி; பொருநற்றுறை * * கோன் -
'தன்பொரு நல்வருங்குருகேசன்' (அதிகாரச்சுருக்கு 1), 'குரு
கையில் வந்து கொழுப்படக்கிய குலபதி' (பரமதபங்கம் 2),
'எழிற்குருகை வருமாறு' (பிரபந்தசாரம் 6), 'அருமறைகள்

தமிழ் செய்தான்' (அதிகாரச் சுருக்கு) 'தந்தையென நின்ற தனித் திருமால் தாளிற், றலைவத்தோஞ் சடகோபனருளினாலே' (அமிருதா சுவாதினி 28) என்பன மறைமுடித் தேசிகனார் வாய் மொழி; புங்கவர் கோன் - ஆசாரியசிகாமணி; நாலும் திருச் சிகை - தாழ்முடி; வருணம் - நிறம்.]

வாழ்செந் தாமரைத் தாடுவ ராடை மருங்கு கொப்பூழ்
வாழ்முந் நூலுறை மார்புமுகக் கோலங்கை வாழிதிண்டோள்
வாழ்செவ் வாய்விழி வாழிபொன் னும் மருவநுதல்
வாழ்பொற் கோயின் மணவாள மாமுனி வாழ்முடியே. (10)

[நுதல் - நெற்றி; 'தொண்டருகக்குந்துணையடிவாழி நின் தாமுறுவல், கொண்டமுகம் வாழி வாழி னியாக்கியா முத்திரைக்கை, வண்டிரு நாமமும் வாழி மணிவடமுப்புரிநூல், கொண்டசீர்த் தூப்புற்குல மணியே! வாழிதின்வடிவே' என்பது பிள்ளையந் தாதிப் பாசரம் (19)

இப்பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணன் அருளிச் செய்த

'செய்யதாமரைத் தாளிணை வாழியே

சேலைவாழி திருநாபி வாழியே

துய்யமார்பும் புரிநூலும் வாழியே

சுந்தரத்திருத் தோளிணை வாழியே

கையுமேந்திய முக்கோலும் வாழியே

கருணை பொங்கிய கண்ணிணை வாழியே

பொய்யிலாத மணவாள மாமுனி

புத்திவாழி புகழ்வாழி வாழியே.'

என்ற சாத்துமறைப் பாட்டு இவண் அநுஸந்தேயம்.]

4. பரவாதிகேசரி பணித்த பதினைந்து.

"பரவாதிகேசரியார்" அருளிய "ஸ்ரீசைல வைப வம்" எனும் பிரபந்தம் முத்திரைப்பாடல் நீங்கலாக பதி னைந்து பாடல்கள் கொண்டது. இவற்றுள் நான்கு "வெண்பா," மற்றவை "கொச்சகக் கலிப்பா." நிகமனப் பாட்டு "கட்டளைக்கலித்துறை." இப்பிரபந்தத்தை அங்கனே சிறு குறிப்புரையுடன் இவண் தருதும்.

கூறுகே னுலகீரே குங்குமத் தோ ளரங்கேசர்
மாறன் மறைப்பொருள் கேட்க மணவாள மாமுனியை
ஏறு மணைதனி விருத்தி யிருதிலத்திற் றுமிசுந்து
என்று டனே செவிசாத்தி விரையடிபூ சனையாற்றி. (1)

[மாறன்மறை - நம்மாழ்வார் திருவாய் மலர்ந்தகுளிய திருவாய்மொழி, 'உண்மைக்கு மாறன்மறையாயிரத்தோடு' (பிரபந்த வாரம். 15) என்ற தேசிகமாலேப் பிரயோகங்காண்க; ஏறுமணை - மலர்ந்த ஆசனம்; திருதிலம் - பூமி; செவிசாத்தி-செவி கொடுத்து; பூசனை - ஆராதனை; ஆற்றி - செய்து.]

ஆறிரண்டு புரஞ்சுழ அரங்கமுதனூற்றெட்டும்
கூறியசீர் சயிலத்தைக் கொண்டாடி யுரைக்கவென
ஊறியதேன் பெருக்கென்ன யுன்னியதை யுகந்துரைத்தான்
சேறுவளர் கமலைமைந்தன் சிந்தைமகிழ்ந் தொருப்பட்டே. (2)

[ஆறிரண்டு - உபயகாவேரி; அரங்கமுதல் நூற்றெட்டும் - திருவரங்கந் தொடக்கமான நூற்றெட்டுத் திருமால்திருப்பதிகள், 'மரிருபதாஞ்சோழம் ஈரொன்பதாம்பாண்டி, ஓர் பதின்மூன்றும் மலைநாடு ஓறிரண்டாம் - சீர்நடுநாடு, ஆரோடிரெட்டுத் தொண்டை அவ்வடநாடு ஆறிரண்டு, கூறுதிருநாடு ஒன்றுக்கொள்,' 'ஆராத வருளமுதல் பொதிந்த கோயில்...திருவரங்க மெனத்திகழுங் கோயில்தானே' (தேசிகமலை, அதிகாரச் சுருக்கு 42); சீர்சயில - 'ஸ்ரீசைலேச' எனத் தொடங்கும் மந்திரம்; உண்ணி - சிந்தித்து; சேறுவளர் கமலை - பங்கயச்செல்வி, இலக்குமி; மைந்தன் - காதலன்; ஒருப்பட்டே - சம்மதித்து.]

பட்டர்பிரான் முதலாய பதின்மர்கலை பழிச்சலிலும்
சிட்டர்களாய்த் தினத்தோறும் திருமணிடு வேளையினும்
இட்டமுற வுணும்பொழுதத் தொண்கரநீ ரேற்கையினும்
அட்டதிக்கும் விளங்குரைத்தாராசியர்கள் னைவருமே. (3)

[பட்டர்பிரான் - பெரியாழ்வார்; 'சீரணிந்த பாண்டியன்றன் நெஞ்சு தண்ணில் துயக்கற மால் பரத்துவத்தைத் திறமாச்செப்பி, வாரணமேல் மதுரைவலம் வரவே வானில்மால் கருடவாக னனாய்த் தோன்ற வாழ்த்தும்' ஆழ்வாராதல் பற்றி இவரை முற்கூறினார்; பதின்மர் - பத்து ஆழ்வார்கள். இவர்கள் அடைவை எமது

* 'அடைவு அமைக்கும் அற்புதன்' என்ற நூலிற் காண்க; கலை - அருளிச் செயல்கள்; பழிச்சல் - துதித்தல்; சிட்டர் - நல்லோர்; கல்வி நிரம்பியசான்றோர்; திருமணிடுவேளை - புண்டர்ம் தரிக்கும் போது அநுஸந்திக்க வேண்டிய பிரபந்தம் " பன்னிருநாமம் " (தேசிகமாலை); இட்டம் - விருப்பம்; பொழுதத்து - சமயத்தில்; கரம் - கை; ஏற்கை - வாங்குதல்; அட்டதிக்கும் - எட்டுத்திக்குக் களிலும்; ஆரியர் - ஆசாரியர்கள்; அனைவரும் - எல்லாரும்.]

ஆரியர்கள் கொண்டாடி யாசரித்த தனியனைத்தான்
பேரியலுந் தொண்டர் குழாம் பெரும்பேறுக் கொண்டனரால்
சீரியராய் வாழ வெண்ணிற் செகதலத்தீர் கற்றுணர்மின்
தாரியலு மரங்கருக்குந் தமிழ்மறைக்கு மணமாமே. (4)

[ஆசரித்த - கைக்கொண்ட; தனியன் - ஒருநாலை அல்லது ஆக்கியோனைப் புகழ்ந்து கூறும் தனிச் செய்யுள், குருஸ்தோத்ர மான ஒற்றைச் செய்யுள். இதன் குறிப்பை § " தூப்புல் வள்ளல் பழமொழிச் சிறப்பு " முகவுரையில் தெனியக் காண்க; தொண்டர் குழாம் - அடியார் கூட்டம்; செகதலத்தீர் - உலகத்தீரே; உணர்மின் - அறியுங்கள்; தார் - பூமாலை.]

மணவாள மாமுனியை வழத்தூறவேர் பயன்பெறுவர்
குணமாகக் கொண்டினிதைக் கொடும்பிறவிப் பினியகல்வீர்
பணவாள ராவிவராம் பகைத்தாரே யுய்தலிலர்
மணமுடைய மந்திரமா மதிக்கொள்ளீர் தனியனையே. (5)

[வழுத்து - துதித்து; பணவாள் அரா - ஆதிசேடன்; மந்திரம் - கிரகசியம், 'நிறைமொழி மாந்தராணையிற் கிளந்த, மறைமொழி தானே மந்திரமென்ப.'; உய்தல் - ஈடேறுதல்.]

தனியனென்று பேர்சாற்றித் தண்ணரங்கர் முன்னர்
இனிய திருப்பவளத் தாலே—முனிவரனார்
மாறன்மறை முப்பத்தா ருயிரத்தின் மாண்பொருளைக்
கூறவுப தேசித்தார் கொண்டு. (6)

[சாற்றி - சொல்லி; முனிவரனார் - கடகோபமாமுனிவர்; முப்பத்தாருயிரம் - ஈடு; மாண்பொருள் - சிறந்த கருத்து.]

* திருவல்லிக் கேணித்தமிழ்ச் சங்கவெளியீடு, 15. (24-9-1944.)
§ ஷே ஷே ஷே 14. (19-7-1944.)

தோமெங்கு மீது திருப்பதிக டோறுரைக்க
தோ முறவரங்கர் நேமித்தார்—ஏசுவர்
பாதக ராயேரிவாய் பாழ்நகிற் துய்ப்பரின்னல்
வேதனா குள்ளமட்டு மெய்த்து. (7)

[திருப்பதி - திருமால் அர்ச்சாவதார ரூபியாய் எழுந்தருளி யிருக்குந் திவ்வியதலம்; நேமித்தார் - நியமனஞ் செய்தார்; ஏசுவர் - இகழ்வார்; பாதகர் - பெரும் பாவஞ் செய்தோர்; துய்ப்பர் - அதுபவிப்பர்; இன்னல் - துன்பம்; வேதனார் - பிரமன்; மெய்த்து - வருத்தி.]

எய்யத் துணிய விராவணியைக் கொன்றவன்காண்
செய்ய நெறிவிளங்குஞ் சேடனவன்—வையந்
தனைவளர்க்கு மாறு வரயோகி தரனாய்
வினையறுத்து வீடருளும் வேந்து. (8)

[விராவணி - விராவணன் மகன் இத்திரசித்து; கொன்றவன் - இலக்குவன்; செய்யநெறி - சரணுகதி மார்க்கம்; சேடன் - அதந் தன்; வையம் - பூமி; வரயோகி - ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள்; வேந்து - முனியரசன்; வீடு - மோட்சம்.]

வேந்தராய் மண்ணாண்டு விண்ணேற லாமெளிதாய்த்
தோய்ந்தவறவா யிருக்கிற் றெல்லுலகீர்—ஓர்ந்துய்ய
வறிகொடு கால னிழிந்தமர்மே வான்விண்ணோர்
நாதனும்வந் தேவணங்கு நன்கு. (9)

[விண் - பரமபதம், 'வானேறும் வழிப்படிசுகளடைவே கண்ட வான் புகழ்த்தூப்புல் வள்ளலருள் பெற்றோமே' (பரமபத சோபா னத்தணியன்) என்பது காண்க; தொல் - பழமையான; ஓர்ந்து - தெளிந்து; ஏதி - ஆயுதம்; காலன் - யமன்; விண்ணோர் நாதன் - ஸ்ரீய: பதி.]

வணங்கினார் சீர்பெற்றார் வரன்முறையால் வீடணர்போல்
கிணங்கின ரோரோருவ ரிருநிலத்திற் சிறப்புற்றார்
பிணங்கினார் பேய்ப்பிறவிப் பேதையர்க டமைக்கண்டே
உணங்கினார் தாமதரா யுட்சினந்தார் தென்றவரே. (10)

[வீடணர் - விபீடணர் ; இணங்கினார் - சம்மதிப்பவர் ; பிணங்கினார் - மாறுபடுபவர் ; பேதையர் - அறிவீனர் ; உணங்கினார் - காய்கின்றவர் ; தாமதர் - மந்தர் ; சினந்தார் - கோபமுடையார்.]

தென்கலையாந் தமிழ்வேதச் சீர்சைலத் தனியனெனும்
நன்கலையை யுள்கசிந்து நவிற்பெருந் தகைமாந்தர்
மின்கலையும் புரிநூலு மேனோக்கு புண்டரமும்
தென்கலையும் வடகலையுந் திகழ்தாவ ராகுவரே. (11)

[தென்கலை - அழகியகலை ; நவிற்பெருந் - சொல்லும் ; பெருந் தகை - பெருமையுடைய ; மின் - ஒளி வீசுகின்ற ; மேனோக்கு புண்டரம் - ஊர்த்துவ புண்டரம்.]

ஆகுகலென் னினியெனக்கோ ராரா வழதாயென்
சோகமற வுளத்தடத்துத் துலங்குவர வரயோகி
சேகறுசெம் மலர்த்தாளுஞ் சீர்சைலத் தனியனுமின்
னோகையறப் பெற்றனென லொலிகடற்று ரணியீரே. (12)

[ஆராவமு தாயென்சோகமற - 'ஆராவமுதாய் அடியேனாவி அகமேதித்திப்பாய்' (திருவாய்மொழி 5-8-10) என்பதை தோக்குக; சோகமற - 'சோகந்தவிர்க்கும் சுருதிப்பொருள்' என்பது தேசிக மாலை (அமிருதாசுவாதினி. 15); சேகறு - குற்றமற்ற ; ஓகை - உவகை, மகிழ்ச்சி ; தாரணியீரே - உலகத்தீரே.]

தாரணியோர் வாழுவெண்ணித் தானே திருவனந்தன்
பேரணியுங் குருகைநகர் பிறங்கதனிப் பேரருளால்
சீரணியும் மணவாள மாமுணியாய்ச் செனித்தனனால்
தாரணியு மரங்கருக்குத் தமிழ்மறைத்தே சிகனெனவே. (13)

[தாரணியோர் - உலகினர் ; குருகைநகர் - திருக்குருகாபுரி ; பிறங்க - விளங்க ; செனித்தனன் - அவதரித்தான் ; தார் அணியும் - மாலையைத் தரித்துள்ள ; தேசிகன் - ஆசாரியன்.]

தமிழ்மறையோ ரோதுவரேந் தனியனிது மந்நில்லை
திமிரமற மெய்ஞ்ஞானச் செழுஞ்சுடர்சேர் மணமுடையீர்
அமிழாமற் சமுசாரத் தாழ்கடலைக் கடத்தியொரு
நிமிடத்தி னித்தியராய் நிறுத்தும்பே ரின்பத்தே. (14)

[தமிழ் மறையோர் - 'சந்தமிகு தமிழ்மறையோன் தூப்புல் தோன்றும் வேதாந்தகுரு' (தேசிகமாலை, பிரபந்தசாரம் 18) என வருதல் காண்க; திமிரம் - இருள், நரகம்; சமுசாரம் - உலகப் பற்று; நிமிடம் - நிமிஷம், காலநுட்பம்; நித்தியர் - என்று முள்ளவர்.]

பத்துத் திசைகளினும் பணமணிகள் சுடரெறிப்ப
முத்திதரு மரங்கருக்கு மூவணையாய்ச் சூழ்ந்திலங்கும்
எத்திசையும் பணிந்தேத்து மெம்பெரிய முனியாகும்
அத்தனெழில் வரயோகி யாயிரவா யரவரசே. (15)

[முத்திதருமரங்கர்—' முத்திமழைபொழியுமுகில் வண்ணர் வந்தார்' (தேசிகமாலை, திருச்சின்னமாலை 10), 'முத்திதருமெதி ராசர் பொன்னடி' (தேசிகமாலை, பிரபந்தசாரம். 16) என்பன காண்க; அத்தன் - உயர்ந்தோன்; அரவரசு - ஆதிசேடன்.]

அரவேறு மேவியறி துயில்கொள்ளு மரங்கருரை
வரயோகி சீர்சைலத் தின்பெரும்புகழ் வைபவத்தை
விரகா லிசைமறையோர் திலகன் றமிழ்வீறுடைய
பரவாதி கேசரிபாப் பதினைந்து பணித்தனன். (16)

[அறிதுயில் - யோகநித்திரை; விரகால் - சாமர்த்தியமாக; லிசைமறையோர் - 'பண்ணாமருந் தமிழ்வேதமறிந்த பகவர்களே' (தேசிகமாலை, அதிகாரச்சுருக்கு 22), 'தூயதென்மறை வல்லவர் வாழ்கவே' (தேசிகமாலை, அத்திகிரி மான்மியம் 27) எனவருதல் கண்டுள்ளிக்க; வீறு - வேரென்றற்கில்லா அழகு; கேசரி - சிங்கம்; பணித்தனன் - அருளிச்செய்தான்.]

5. சம்பிரதாய சந்திரிகை.

“ அப்பிள்ளார் ” என்பவர் “ சம்பிரதாய சந்திரிகை ” (சம்பிரதாயம் - குருபரம்பரையாகவந்த உபதேயம் ; சந்திரிகை - ஓலைச்சுருள்.) என்ற பிரபந்தம் அருளிச்செய்துள்ளார். ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகளின் சரித்திரத்தை அது கண்ணாடிபோற் காட்டுகின்றது. அதனைத் தருவாயிங்கு.

ஆதியிலே யரவரசை யழைத் தரங்க
ரவனியிலே யிருநூறூண் டிருநீ ரென்னப்
பாதியிலே யுடையவராய் வந்து தோன்றி
பரமபத நாடியவர் போவே னென்ன
நீதியாய் முன்போல நிற்க நாடி
நிலுவைதனை நிறைவேற்றி வாரு மென்னச்
சாதா ரணமெனுமா வருடந் தன்னிற்
றனித்துலா மூலநா டான்வந் தாரே. (1)

[அவனி - பூமி ; உடையவர் - 'தேசமெலா முகந்திடவே பெரும்பூதூரில் சித்திரையிலாதிரைநாள் வந்து தோன்றிக், காசினிமேல் வாதியரை வென்று அரங்கர் கதியாக வாழ்ந்தருளும் எதிராசர்' (தேசிகமலை, பிரபந்தசாரம் 14); நிலுவை - பாக்கி ; துலா மூல நாள் - ஐப்பசியில் மூல நன்னாள்.]

நற்குரோ தனவருட மகர மாத
நலமாகக் கன்னிகையை மணம் புணர்ந்து
விக்கிரம வற்சரத்தில் வீட் டிருந்து
வேதாந்த மறைப்பொருளைச் சிந்தைசெய்து
புக்ககத்தில் பெண்பிள்ளை போலே சென்று
புவனியுள்ள தலங்களெல்லாம் வணங்கி வந்து
துக்கமற வைணவர்க டொண்டு செய்யத்
தூரியநிலை பெற்றுலகை யுயக்கொண் டாரே. (2)

[மகரமாதம் - தையொருதிங்கள் ; மணம் - திருமணம், விவாஹம் ; வற்சரம் - வத்ஸரம், வருடம் ; புவனி - பூமி ; தலம் -

[திருப்பதி ; வைணவர் - விஷ்ணுசமயத்தோர் ; துரியதிலை - சந்திரியாச்சிரமம்.]

செயநாம மானதிரு வாண்டு தன்னிற்
 சீரங்க ராசருடைத் திருநா டன்னிற்
 செயமாகத் திருவீதி வாரா திற்கத்
 தென்னாட்டு வைணவரென் றெருவர் வந்து
 தையபுடைய மணவாளப் பெருமா னூர்
 தம்முன்பே யோரருத்த மியம்பச் சொல்லிச்
 சயனஞ்செய் தெழுந்திருந்து சிந்தித் தாங்கே
 சந்தித்துச் கோயில்காத் தருளி னாரே. (3)

வதரியாச் சிரமத்தி லிருமெய்த் தொண்டர்
 வகையாக நாரணனை யடிவ ணங்கிக்
 கதியாக வோர்பொருளை யளிக்க வேண்டுங்
 கண்ணனை யடியேங்க டேற வென்னச்
 சதிராகச் சீர்சைல மந்தி ரத்தினீ
 சயமான பாதியையாங் கருளிச் செய்து
 பதியான கோயிலுக்குச் சென்மி னீவிர்
 பாதியையுஞ் சொல்லுதும்பாந் தேற வென்றார். (4)

[சதிராக - அழகாக ; ஆங்கு - வதரியில் ; கோயில் - ஸ்ரீரங்கம் ; சென்மின் - போருங்கள்.]

சென்றவர் களிசுவருமே சேர வந்து
 திருவரங்கன் றினசரியை கேளா திற்பச்
 சந்திதிமுன் கருடாழ்வார் மண்ட பத்திற்
 னூட்டு சாற்றுகின்ற சமயந் தன்னில்
 பொன்னிதனி னீராடிப் புகழ்ந்து வந்து
 புகழ்ரங்கர் சந்திதிமுன் வணங்கி திற்பச்
 சன்னிதியி னின்றரங்கர் தாமே யந்தத்
 தனியனுரை செய்து தலைக் கட்டினாரே. (5)

[தினசரி - நாட்குறிப்பு ; ஈடு - முப்பத்தாறாயிரப்படி ; பொன்
 னி - காவேரி ; தலைக்கட்டினார் - முற்றுவித்தார்.]

நல்லதோர் பரிதாபி வருடந் தன்னி
 னலமான வாவணியின் முப்பத் தொன்றிற்
 சொல்லரிய சோதியுடன் விளங்கு வெள்ளித்
 தொல்கிழமை வளர்பக்க நாலா நாளிற்
 செல்வமிசு பெரியதிரு மண்ட பத்திற்
 செழுந்திருவாய் மொழிப்பொருளைக் செப்பு மென்று
 வல்லியுரை. மணவாள ரரங்கர் நங்கண்
 மணவாள மாமுனிக்கு வழங்கி னாரே. (6)

ஆனந்த வருடத்திற் கீழ்பை யாண்டி
 லழகான வானிதனின் மூல நாளில்
 பாண வாரங்கொண்ட பகலிற் செய்ய
 பெளரணையி னுளிட்டுப் பொருத்தி வைத்தே
 ஆனந்த மயமான மண்ட பத்தி
 லழகாக மணவாள ரீடு சாற்ற
 வானவரு நீரிட்ட வழக்கே யென்ன
 மணவாள மாமுனிகட் களித்திட் டாரே. (7)

[பாணுவாரம் - ஞாயிற்றுக்கிழமை.]

தேவியர்க ளிருவருடன் சீரங் கேசர்
 திகழ்திருமா மணிமண்ட பத்தில் வந்து
 தாவிதமா யிந்தவுல கோர்கள் வாழ்த்த
 தமிழ்மறையை வரமுனிவ னுரைக்கக் கேட்டே
 ஆவணிமா சந்தொடங்கி நடக்கு நாளி
 லத்தியய னத்திருநா ளரங்க நாதர்
 தாவமற ளீற்றிருந்து தருவா யென்று
 தானோக்கிக் சீயர்தமக் கருளி னாரே. (8)

[தாவு - பற்றுக்கோடு ; தாவமற - தாபநீர ; சீயர் - ஸ்ரீமண
 வாள மாமுனிகள்.]

அருளினதே முதலாக வரங்க ருக்கு
 மன்றுமுத லருந்தமிழை யமைத்துக் கொண்டு
 தெருளுடைய வியாக்கியையைத் துடனே கூட்டித்
 திகழ்திருமா மணிமண்ட பத்தில் வந்து

பொருளுரைக்கும் போதெல்லாம் பெருமாளுக்குப்
புன்சிரிப்பும் பாவனையும் மகிழ்வுங் கொள்ள
அருளுடைய சடனோப ருரைத்த வேத
மதுகேட்டுச் சாற்றியதித் தனியன் றானே. (9)

[வியாக்கியை - வியாக்கியானங்கள் ; ஐந்து - ஆராயிரப்படி,
ஒன்பதினாயிரப்படி, பன்னீராயிரப்படி, இருபத்துநாலாயிரப்படி,
முப்பத்தாாயிரப்படி.]

நாமார் பெருஞ்சீர்கொண் மண்டபத்து நம்பெருமாள்
நாமாக வந்து தனித்தழைத்து —நீமாறன்
செந்தமிழ்வே தத்தின் செழும்பொருளை நாடோறும்
வந்துரையா யென்னுரையால் வாய்த்து. (10)

[மாறன் - நம்மாழ்வார்.]

மேற்றுக்கமல வயல் சூழரங்கர் தஞ்சீர் தழைப்பப்
போற்றித் தொழுதல்ல வந்தணர் வாழவிப் புகலத்தே
மாற்றற்ற செம்பொன் மணவாள மாமுனி வந்திலனேல்
ஆற்றிற் கரைத்த புளியல்லவோ தமிழாரணமே. (11)

[அந்தணர் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ; மாற்றற்ற - மிகச் சிறந்த;
ஆரணம் - வேதம்.]

6. பிள்ளைலோகம் ஜீயர் பாராட்டு.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி பிள்ளைலோகம் ஜீயர்
" உபதேச ரத்தினமாலை "க்கு வியாக்கியானம் செய்தருளி
யுள்ளார். அவ் * வியாக்கியான " அவதாரிகை " பின்வரு
மாறு :—

" பெரிய ஜீயராகிரூர், 'பின்னாளுர் வணங்குஞ் சோதி'
என்கிறபடியே பின்புள்ளாரு மாசீர யிக்கும்படி அக்கரை
யராய், அஹ்ருத் ஸஹஜ தாஸ்யரான நித்யஸூரிகளி

* இவ்வியாக்கியானத்தை எமக்கு அளித்தவர் பண்டித
சே. கிருஷ்ணமாசாரியா ரவர்கள் தவப் புதல்வர் ஸ்ரீ. பார்த்த
ஸாரதி அய்யங்காரவர்கள் ; அவ்வாசாரியர் அடியேனிடம் விசே
டப்பீதி.

லொருவர் வந்தவதரித்தாரென்னும்படியான தரத்தை யுடைய
யராய், திருவாய் மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளிலே யாச்ர
யித்து, 'தேவு மற்றறியேன்' என்னும்படி ததேக நிஷ்ட
ராய், அவருபதேசத்தாலே திருவாய் மொழி தொடக்கமான
அசேஷ தீவ்ய ப்ரபந்தங்களினுடையவும், அதின் தாத்பர்ய
மான அசேஷ ரஹஸ்யங்களினுடையவும் அர்த்தத்தை யதி
கரித்து க்ருதார்த்தரா யிருப்பாராய், அந்தப் பிள்ளை தாமே
குரு பரம்பரையாகிற ஹாரத்துக்கு நடு நாயகர்த்ந மென்
னும்படி ஓளஜ்வல்யத்தை உண்டாக்கும்படியான உடை
யவர் திருவடிகளையே உமக்கொரு துணையாகப் பற்றியிரு
மென்று உகப்பின் மிகுதியாலே காட்டிக்கொடுக்க, அத்
தாலே அவர் திருவடிகளில் அதிப்ராவண்யத்தையுடைய
ராய், 'இராமாநுசன் தாள்பிடித்தார் பிடித்தாரைப்
பற்றி-மன்னும் திருவுடையோம்' என்னும்படியே
தம்மை யாச்ரயித்தவர்களுக்கு ஒரு குறைகளு மில்லையாம்
படியான குரு பரம்பராந் வயத்தால் வந்த கௌரவ்யதையை
யுடையராய், ஆழ்வார்களுடையவும் ஆசார்யர்களுடைய
வும் அருளே தமக்கு விளை நீராம்படியாக வர்த்தித்துப் போரு
மவராய், அத ஏவ பராங்குச பரகால பட்ட நாதாதிகளுடை
யவும், நாதயாமுநயதிவராதிகளுடையவும் பாவத்தைத்
தமக் கோராகாரத்தாலே யுடையராம்படி யிருப்பாராய், ஸகல
ஜீவலோக ஸமுஜ்ஜீவ நைகதத்பரராய், தம்முடைய பரஸம்
ருத்யைகப்ரயோஜநதையாலே பரமரஹஸ்யார்த்தங்களை
யெல்லாம் ஸ்வப்ரபந்தங்களிலே ப்ரகாசிப்பித் தருளின
பெருமையை யு முடையராய், 'மணவாள மாமுனியை
யினி யொப்பார்களில்லை யுலகேழிலுமும் பருநிலும்'
என்னும்படி உபய விபூதியிலும் தம்முடைய சேஷத்வாதி
குணங்களுக்கு உபமாநமின்றியிலே யிருக்கிற உச்ராயத்
தையுடையரா யிருப்பாராய், ரங்கமங்கள் ஸம்பத்தாய்க்
கொண்டு, 'திருவரங்கத் திருப்பதியே யிருப்பாக' வெழுந்
தருளி யிருப்பாராய், அத்தாலே கோயில் மணவாள மா
முனி யென்று நிருபகமாம்படி யிருப்பா ரொருவரிதே."

“ 'வாழி திருவாய்மொழிப் பிள்ளை மாதகவால் வாழும் மணவாளமாமுனிவன்' என்று பேசும்படி பெரியசீயரும், 'அசிச்சரயதஸயச்சேஷ ஸ்ரீ சைலாதீச தேசிகம், அசேஷா நச்சுணோத்திவ்யாந் ப்ரபந்தாந்பந்த நச்சித : ' என்கிறபடியே திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளையாசீயரித்து, திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்த தாட்பர்யந்தையும் அவருபதேச முகத்தாலே லபித்தருளி, 'தாம் அதிகரித்த அர்த்தத்தை எல்லாருங்கேட்டு உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக நடத்தவேணும்' என்று உத்யோகித்துக் கொண்டிருக்கிற இவரை, நம் பெருமாள் அர்ச்சகமுகேந அழைத்தருளி, 'திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தை நாமும் நம் அடியாரும் கேட்டு வாழும்படி பெரிய திருமண்டபத்திலே தொடங்கி நடத்தும்' என்று தம் திருவடிகளை ஊன்றுவித்து அருள்பாடிட்டு நியமித்தருள, இவரும் அப்படியே நடத்துகிற வளவிலே, பெரிய பெருமானும், ஈடுதொடங்குகிறவன்றும், சாற்றுகிறவன்றும் தாம் எழுந்தருளி, 'உயர்வற வுயர்நலம்' தொடங்கி, 'அவாவறச்சூழ்' என்கிற சாற்றுப் பாட்டளவாக இவர் உபந்யஸிக்கிற உபந்யாசத்தைக் கேட்டருளியிருக்கும் உகந்து 'முப்பத்தாரூயிரப் பெருக்கர்' என்று இவருக்குத் திருநாமஞ்சாத்தியருளித் தனியனும் அநுஸந்தித்து எழுந்தருளினார். இப்படி பெரிய பெருமாள் நிர்ஹேதுகமாகத் தம்மை விஷயீகரித்து நியமித்தருளினாருக்குச் சீயர் அருளிச் செய்த திருநாமம்—'நாமார் பெரிய திருமண்டபமார் நம்பெருமாள், தாமாக நம்மைத் தனித்தழைத்து—நீ மாறன், செந்தமிழ் வேதத்தின் செழும்பொருளை நானுமிங்கே, வந்துரையென்றே வுவதே வாய்ந்து.' ”

இப்படி நம்பெருமாள் அருளிச் செய்த பெரிய சீயரான இந்தத் தனியனுக்கு அர்த்தம்—திருவாய்மொழிப் பிள்ளையினுடைய க்ருபைக்கு விஷயபூதராய், ஜ்ஞாநபக்தி வைராக்ய மஹோத்தியாய், ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் விஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தையுடையராய்க் கொண்டிருக்கிற கோயில்

அழகிய மணவாளச்சீயரை ஸேவிக்கின்றேனென்றபடி. ”
[வ்யாக்யாநஸஹிதங்களான திருவாய்மொழியின் ஈட்டுத்
தனியன்கள். ஸ்ரீ பகவத் விஷயம். சே. கிருஷ்ணமாசாரியர்
பதிப்பு. பக்கம். 27.]

7. கூரேசவிஜயத்துதி.

“ *கூரேச விஜயம் ” எனும் நூலில் உள்ள
“ மணவாள மாமுனிிகள் துதி ” வருமாறு :—

பணவாளரப் பளியிற் பங்கயக் கட்டுயி லவனி
யுணவாளற் கீடளித்தானுத்தம நம்பிக் கருண்மெய்க்
குணவாளன் விளைக்குமறை கூருமற் றமிழ் விளக்கும்
மணவாள மாமுனிவன் மலரடி சந்ததம் பணிவாம்.

—(பொதுப்பாயிரம். 4)

[இதன் பொருள் :—படத்தையும் ஒளியையமுடைய திருவநந்
தாழ்வானாகிய சயநத்தில் தாமரை மலர்போன்ற திருக்கண் வளர்
கின்ற பூமி பாரணாகிய நம்பெருமானுக்கு திருவாய்மொழியின்
ஈட்டையருளினவனும், உத்தம நம்பிகளுக்கு அருளோடுகூடிய
உண்மையாகிய குணவந்தனான பராங்குச பகவான் திருவாய்
மலர்ந்தருளின தமிழ் வேதத்தை கிருபை செய்யாமல் அத் தமிழ்
வேதத்தை ப்ரகாசிக்கச் செய்த ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிிகளுடைய
தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை சதாகாலமும் வணங்குவோம்
யாம்.]

* “ ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வானது ப்ரபாவம் என்கிற ஸ்ரீ கூரேச
விஜயம் ” ஸ்ரீ முடும்பை நம்பி வம்சஜராகிய வீரராகவாசாரியா
ரவர்களால் பரிசோதிக்கப்பெற்றது. கர ஶ்ரூ சைத்ர மீ. பக்கம் 3.

8. பிள்ளைத் தமிழ்க்கவி.

“† திருமாலிருஞ் சோலைமலை அழகர் பிள்ளைத் தமிழ்” நூலாசிரியராகிய சாமிகவிகாளருத்திரர் “பழிச்சினர்ப்பரவல்” என்ற தலைப்புள்ள பாயிரத்தில் பதினொன்றாம் பாடலில் “ஸ்ரீமணவாள மாமுணிகளை” வழிபடுகிறார். அப்பாடல் வருமாறு :—

குணவா யுதித்தெற்று வேலைஞா லத்திருட்
கொள்ளைவெயில் சீத்தகற்றும்
கோகனக மணவாள னெனவடியர் தொல்லைநாட்
கொண்டவினை யிருளகற்றும்
மணவாள மாமுணிவன் மகிழ்வுடன் கருணைபொழி
மலர்விழியி னெம்மைநோக்கி
வயிறுபசி யாமனா வறளாம னானுமறை
வாய்த்தவிரு நாலெழுத்தே

உணவாக நஞ்செவியி லிருபுறமும் வழியவார்த்
துயிர்தளிர்ப் பித்தவெங்கோள்
ஒளியீட்டு திருநாட்டு வழிகாட்டு தாட்கமல
முளமீது வைப்பெனட்டைப்
பணவா ளராவுலக முடைநாறு வெண்ணெய்பேய்ப்
பாவைதன் முலையுளமுதம்
பருகிச் செவந்தவாய் மாலலங் காரணைப்
பாடுமென் கவிதழையவே.

† செந்தமிழ்ப் பிரசாரம். 40. இதனை நல்கியவர் ஸ்ரீமான் டி. வி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்காரவர்கள். அடியேனுடைய தந்தையாரின் நண்பர்; பேருபகாரி.

9. புலவர் புராணவாசிரியர் புகழ்தல்.

திருப்புகழ்ச் சுவாமிகளென்றும், முருகதாச சுவாமிகளென்றும் வழங்கும் மஹான் வண்ணச்சரபம் * ஸ்ரீலஸ்ரீ தண்டபாணி சுவாமிகள் தாம் இயற்றிய “புலவர் புராணம்” எனும் தனி நூலில் ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகளைப் பாராட்டியுள்ள பண்பு பகர்வாம்.

மெய்யலது விளம்பாத வியாதன் வகுத்த சூத்திரப் பொருள் தினைத்தனையும் திருமகளை விடாத திருமால் தான் என்று நன்கு தாபித்தவர் பெரும்புதூரில் வந்துதித்த “இராமாநுச முனி”யென்றும், உபய விபூதியையும் பெற்றுத் திகழ்ந்தவர் “உடையவர்” என்றும், அவருடைய சீடர்கள் வடகலை, தென்கலை என்ற இரு பகுப்பினராகிப் பெருமைபுடன் வாழ்கின்றனரென்றும்,

அக்குருப் பெருமை கோடி யறைபவ ரறைவாரண்னோன்
திக்கு முற்றுணர்வியாசன் செய்த சூத்திரங்களெல்லா
மைக்குழும்பணையமேனி மாயன் மாட்சிமையே யென்னப்
பக்குவமுள்ளார் தேறப்பரிந்து தாபித்தானம்மா. (9)

வடமொழிப் புலமைவாய்ந்தும் வயிறு நொந்தீன்றவன்னை
குடமுலைப் பாறுமுண்ணுக் குருபரன் முதலோர்கூறுந்
திடமுறு தென்சொற் பாடற்சிறிது மெள்ளாதசிந்தை
புடனவிர்த்தவனே முற்றுமுடையவனெனும் பேருற்றான். (10)

சூதலால்வன்றன் சீடராகியக்கரமோ ரெட்டான்
மாதவன்றனை நாரும் வயிணவப் பெருங்குழாத்தோர்
வேதநூல் கற்கின்றாரும் வியன்றமிழ்த் துதிகற்பாரும்
பேதமொன்றின்றி யொன்றாக்கூடுபு பிறங்கினாரே. (11)

என்ற பாக்களிற் கூறுகின்றார் ஸ்ரீலஸ்ரீ தண்டபாணி சுவாமிகள்.

* திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதி எம்பெருமான் விஷயமான பாடல்களைப் “பார்த்தசாரதிமலை” (திருவல்லிக்கேணித் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு 12. 17-8-1941)-யில் காண்க.

இருகலையினரும் செந்தாமரைக் கண்ணனின் இரு
நாயனங்களே போன்று இவ்வுலகில் வாழ்ந்து வந்தனர்
என்றும், வடகலைக் குரவனாகத் “தேசிகனும்”, தென்
கலைக் குரவனாக “மணவாள மாமுனியும்” திகழ்ந்
தனர் என்றும் இயம்புகின்றார் இத்திருப்புகழ்ச் சுவாமிகள்.
அப்பாக்கள் வருமாறு :—

வடகலை பயில்கின்றாரும் வயங்கு தென்கலை கற்பாரு
யிடம் வலமாக நம் மாட்டிருமினென் றெருக்காற் சொன்ன
னடன் மிகும் வயிரச்சிந்தை யவர்களாலந் நாட்டொட்டுப்
புடவியிற்றாயத்தாரே போன்றிரு பகுப்பானாரே. (12)

ஒவ்வொருவரு மற்றென்றினுரிமை சற்றுறவே வேண்டு
மிவ்வொரு கலையே கற்பேமெனச் சொலந் கிடமேயில்லை
வெளவொரு கலைமே லென்னும் வழக்கிருவருங் கைக்கொண்டார்
தெவ்வொருங் கடுமான் மூர்த்தத் திரள்களைப் பிரித்திலாரே. (13)

பெண்கொளல் கொடுத்தல் செய்தும் பேச்சிகல் விளைத்தார்சின்ன
னாண்கையுங் கலப்பிலாராயுயர் பகையுற்றார் பின்ன
னென்கும்வன் குரங்குந்தன் றெண்டியற்றவுந் திருந்துமம்மான்
கண்களே யனையாரன்னோரெனச் சொல்வார் கரையற்றாரே. (14)

வடகலைக் குரவனாகி வந்த தேசிகனு மற்றேர்
நிடகலைக் குரவனென்னத் திகழ் மணவாளன்னுனும்
புடவி யில்லறமு நீத்துப் போந்துற வறமுங் காட்டி
யிடரின் மெய்யருட் பேறெய்தி யெம்பிரானடி சேர்ந்தோரே. (15)

இவ்விரட்டைக் குரவரும் இம்மண்ணுலகை நீத்த
பிணைர் இரு கலையாரும் வேற்றுமையுற்று அநீதிகள் இயற்
றினார் என்பதை;

ஐருவர் தம் மரபினோர் மற்றெருவரை யிகழ்ந்து நல்லோ
ரருவருத்திடத் தாழ்கின்ற ரவருளார் சிறியரேணுங்
கருமுதிலனைய கோலங் கனவினுங் காணமாட்டா
நிருள்படு மனத்தோராகு மிவரினு மிழிந்தோரன்றே. (16)

அவர் கடம்பகையாற் செய்த வநீதி களநத்தமாகும்
விவரமாச்சொலின் முற்றுவே மீனோடு கமடமாகி
யுவரியிற் புகுந்தும் விண்ணோர்க்குதவி செய்தவனன்புற்றோ
ரெவர்களானாலு மண்ணோர்க் கெளரியாய் வணங்கனன்றே. (17)

என்ற பாக்களில் விரித்துள்ளார் “ திருமகளந்தாதி ”
பாடிய செம்மல்.

இருகலைக் குரவரும் ஏற்ற முற்றவரென்றும், இரு
வரும் இரு கலைப் பாடல்கள் இசைத்துள்ளார் என்றும்,
உண்மை இவ்வாறிருக்க “ ஒரு கலைக் குரவரே என்
றுரைக்கை எங்ஙனம் மெய்யாகும்? ” என வினவுகின்றார்
“ திருவரங்கத் திருவாயிரம் ” பாடிய திருவர். அத்தீம்
பாடல்கள் ஈண்டுக் காண்க.

இருகலைக் குரவர் தாமு மேற்றமுற்றவரே யென்னத்
திருவருளறிய மெய்யாச் சிந்தனை செயவல்லாரைக்
கருமுகி லணைய மேனிக்கா குத்தனறிவா னண்ணோர்க்
கொருகனவினிலானாலு முறுதி சொற்றருள் வானம்மா. (19)

இருகலைப் பாடலன்றே இருவரு மிசைத்துள்ளாரா
லொருகலைக் குரவரே யென்றுரைக்கை யெங்ஙன மெய்யாமோ
மருமலி துளவத்திண்டோன் மாயனே குருவாத் தோன்றும்
பெருமை நன்குணர் மாட்டாப் பேயரைத் திருத்தொணுதே. (20)

பரிமுகப் பெருமான் அருட்பேறெய்தி, தெளிவொடு
பொறுமைச் சீரும் பெற்று, ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரர் எனும்
பிருது அமைந்து வடகலை புரந்த வண்ணல் தேசிகன்
என்னும் நிகமாந்தாசாரியன் ஆழ்வார் பக்தியிற் சிறந்து
விளங்கினவாற்றை சபதஞ் செய்து சாற்றுகின்றார் * “ சட
கோபர் சதகத்தந்தாதி ” பாடிய சாந்தர். அப்பாக்கள்
அழகுடைமையான் இங்கு தரப்பெறுகின்றன.

* சுவாமிகள் அருந்தவப் புதல்வர் ஸ்ரீ. செந்திரையகம்பிள்ளை
அவர்களால் ஏட்டுச் சுவடியிலிருந்து பெயர்த்தெழுதிய பிரதி எம்
மிடம் உள்ளது. அதனை அச்சிட்டுதவும் பாக்கியத்தை எவர்
பெறுவாரோ !

தேவிகனென்னு மாசான் நெளியொடு பொறுமைச் சீரும்
 வீரிய கடனீர்ப் பாரில் விளைத்த பல்லினோதக் கூட்டும்
 பேசிட வல்லாராரோ பெருந்தகை யயக்கிரீவன்
 மானின் மெய்யருட்பே நெய்தி வடகலை புரந்தான் மன்னோ. (21)

அருண்மிகு சடகோபன்றூ னாயிரங்கனி சொன்னுனென்
 நெரு கவி குறைத்துத் தானுமுரைத்தனனொரு கனாவிற
 நிருவொடென் சிந்தை யூடுதிகழ்ந்தனனிது பொய்யன்றன்
 நுருள்விழி யரியாய்த்தாணி லுதித்தவனூரஞ் சான்றாமே. (22)

சிந்தை முற்றுஞ் சிரீதரன் சீரடிகட்கேயாக்கி மாமுனி
 யாய்த் திகழ்ந்த “ ஸ்ரீமணவாள யோகி ” பத்திச் சுவை
 ததும்பும் பலபல பாடல்கள் பாடித் “ தென்கலை ” புரந்தார்
 என்றும், தேவபாடையாகிய வடமொழியிலும் நூல்கள்
 இயற்றியுள்ளார் என்றும் பரவுகின்றார் பாவலர் போற்றும்
 முருகதாச சுவாமிகள்.

மாமுனியென்னுத் தன்மை வாய்த்தவிர் மணவாளன்றான்
 காமுறு சிந்தை முற்றுங் கரியவன் கழற்கேயாக்கிப்
 பாமுதிர் சுவையவாகப் பலபல விதத்திற் பாடித்
 நீமுகக் கருமம் வேண்டாத் தென்கலை புரந்தானன்றே. (23)

தென்கலைக் குரவனென்றே செகத்தினிற் பலருஞ் சொல்சீர்
 நல்கணமதரப் பெற்றோனு நான்மறை பிறந்ததாய
 னின்கலைப் பனுவந் கூட்டு மியம்பினனென்றே சொல்வார்
 வன்கணர்க்கென் சொன்னாலு மகிழ் சமரசம் வாராதே. (24)
 எண்பன மேற்குறித்த கருத்துக்கொண்ட பாக்கள்.

இருகலையும் ஒரு கலையென வுணர்தலே அறிஞர்
 கடன். தமிழரும் போற்றும் பெற்றியராய் விளங்கிய
 இரட்டைக் குரவரை இகழாது போற்றுதலே நன்னெறிக்
 கண் உய்விக்கும். இதன் முழு விவரத்தை “ * தமிழர்
 போற்றும் இரட்டைக்குரவர் ” என்ற எமது கட்டுரை
 யில் பரக்கக் காண்க

* அம்ருதலஹரி (பக்கங்கள் 39-42)
<http://acharya.org>

நாரணனற் கடிமை யானே ளளிர் வடகலை செய்திட்டான்
 சீரவிரருக்கள் புள்ளான் நென்கலை செய்தானென்கை
 பாரவர் பலருத் தேர்வார் பகரி வற்றெதுமேல் கீழோ
 வாரம் வைத்தளிக்கும் வெள்ளை மலர் மகளறிவாளன்றே. (26)

இருதிசைக் கலைகளாலும் யான் மகிழ்வற்றே னென்னத்
 திருமகள் கொழுநென்பாற் செப்பினான் சிந்தை சாட்சி
 யருவருத்திடும் பொய்யாகிலரு நரகடைவேனஞ்சா
 தொருவனஃதினைப்பொய் யென்றாலுரைத்ததிலுறு வானன்றே. (27)
 என்ற இம்மஹானின் ஸ்வாநுபூதிப் பாடல்கள் இவரது
 சமரச நோக்கத்தைத் தெளிவிக்கின்றன.

“ஆசார்ய ஸம்பந்தத்தை யுண்டாக்கினவர்களும், ப்ர
 பந்த முகங்களாலே பரம்பரயா உபகரித்தவர்களும்
 ஆதரணீயர். இவர்களில் ப்ரதாநதமன் ஸர்வப்ரேரகனான
 ஸ்ரீய :பதி. இவனொருவனுமே தனக்கொருவாசார்ய
 னில்லாத பரமாசார்யன். ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய சிஷ்ய
 ஸம்ப்ரதாயங்களில் ஒன்றிலும், அர்த்த விரோத
 மில்லை. வாக்கியயோஜனா பேதமேயுள்ளது. தேச
 காலாவஸ்தா விசேஷங்களாலே வரும் அநுஷ்டாநவை
 ஷம்யம் சாஸ்த்ராநுமதம். சோராபராதத்தை மாண்டவ்
 யன் பக்கலாரோபித்தாற்போலே ஸ்வேசீசைக்கநுகுணமாக
 அநிபுணர் சொல்லுமது வக்தாக்களுக்கே தோஷமாம்”
 [ஸ்ரீமத் ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தி.] என்று தெளிவாக நம்
 வேதாந்த தேசிகன் அறுதியிட்டுப் போந்தபின் கலா
 பேதவைஷம்யங்களை அதிகரித்துக்கொண்டு சகலவித
 அபசாரங்களுக்காளாவது அறிஞர் செயலல்ல. “கலியங்
 கெடுங்கண்டு கொண்டின்” என்ற நம் மாறன்மறை
 மொழியைத் தஞ்சமாகவெண்ணி பரமாசார்யன் திரு
 வருளைப் பெற முயல்வதே சாதுக்களின் கடமை என்பது
 கூறவும் வேண்டுமோ? “காய்தல் உவத்தல் அகற்றி ஒரு
 பொருட்கண், ஆய்தல் அறிவுடையோர் கண்ணதே”
 என்பது பழந்தமிழ் நூல் காட்டுவது.

புலவர் குரு மரபினோர் மற்ருருவனு முலப்பில் சீர்க்குந்
குருவென விடினுந் தம்போல் பவனெனக் கொளினு நன்றே
பெருமை சாலடியார் பல்லோர் பேணிட தெறிந்தும் வீணே
புருவருத்தி கழுந்தீமை யளப்பரும் வியப்பமாந்தோ. (31)

இரு கலைப் பகுப்பு மொப்பி யிவை யுண்டாவதன் முணுள்ள
வெரு கலைத்தகை யுங்கைக் கொண்டொழுகு தொண்டனைக்
கண்டாது
புருவருத் தொருதன் கூட்டத் தவரையே மதிக்கு மந்தப்
புருவமுற்றவரே யிந்தப் பார்மிசை பலருள்ளாரே. (32)

தன்னுடைக் கடவுட்குண்டு தனிப்பரத்துவ மென்கின்றே
வென்னுடையவனுனு மினமெனத் தழுவும்பெற்றி
மன்னுமெய்ஞ்ஞானயோகி மனிதனே யெனினு மன்னே
வென்னுதற்றிரு மனானைக்கு நான்முக னன்னானே. (33)

என்ற வண்ணச்சரபம் வாக்கினை இருகலையினரும் நன்கு
உணர்வது நலன் அளிக்கும்.

“ இரட்டைக் குரவர் ச்ருக்கம் ” 34-ஆம் பாடலும்
அதன் கீழுள்ள குறிப்பும் பின்வருமாறு :—

ஆதிபிற் கவுமாரத்தி லமுந்தாபு கிடந்து பின்னர்
வேதியன் விதித்தவாறு விதநெறிப் பொதுவனாகி
யோதில் புன்னெறியோ ரேனுமிரங்கு தெஞ்சினரேலன்னே
யோதிடுந் தேவுநந்தே வருவென வுணர்ந்திட்டேனே.

“ குறிப்பு :—யான், ஆரம்பகாலத்தில் வைதிக சமயம்
ஆறில் ஒன்றாகி, குமாரக் கடவுள் உயர்வெனக் கொள்ளும்
கண்டபாவனையாகிய கௌமார சமயக் கொள்கையில்
அமுந்தியிருந்து பின் நாளடைவில் பிரமனால் விதிக்கப்
பட்ட சண்மதங்களையும் அங்கமாகக் கொண்டு விளங்கும்
பொதுத் தன்மைபெற்று அதன் பின் சதுர்வேத விலக்கான
புறச்சமயத்தினரேனும் கருணை, சத்தியம், சுத்தம் உடைய
ராயில் அவராற் கொள்ளப்படும் தெய்வமும் நமது
தெய்வத்தின் இலீலா வடிவமே என்று உணர்ந்து அதனை
விலக்காமலும் அதனிலமிழாமலும் அமையும் நிலையைப்

பெற்றேன் எனத்தமது உண்மையை விளக்கினர். முருகனன்பராகிய இவர் வயிணவ சமய நிச்சயங்களை எடுத்துக் கூறுதல் எவ்வாறு பொருத்துமென்று ஆசங்கிக்கும் பேதவாதர்கள் உணர்த்தற்பொருட்டென்க. ”

குருபதத் தருமை தேறிக்கொண்டன் மேனியன்றாள்போலு
மிருகலைக் குரவர்தாமு மியற்றமிழ்ப் புலமை வாய்ந்த
பெருமை நன்கிலங்கச் சொன்னேன் ... .. (35)

என்று இச்சருக்கத்தை முற்றுவித்துள்ள அழகு அழியா வழகே. தமிழன்பர்கள் இப்புலவர் புராணத்தை அடிக்கடி பயின்று இன்புறுவாராக.

10. சதகத்தந்தாதி பாடிய சதாவதானி.

இராமநாதபுரம் சதாவதானம் முத்துசாமியையயங்காரென்கிற அனந்தாழ்வான் “மணவாள மாமுனி நூற்றந்தாதி” பாடியுள்ளார். இவரது மாணாக்கர் பெங்களூர் சிலாசாஸந பரிசோதநாத்யக்ஷர் ஆர். ஏ. நரஸிம்ஹாசாரிய (யம். ஏ) ரால் கீலகனூ பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ள “நூற்றெட்டுத் திருப்பதியகவலும் மணவாள மாமுனி நூற்றந்தாதியும்” என்ற நூலின் கண் திகழும் “பதிப்புரை” (பெங்களூர் 1-11-08) யின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு :—

2. “மணவாள மாமுனி நூற்றந்தாதி :—எம்பெருமாணர் விஷயமாகத் திருவரங்கத்தமுதனாரருளிச்செய்த இராமானுச நூற்றந்தாதிபோல, ஸ்ரீமணவாளமா முனிகள் விஷயமான ஸ்தோத்திர ரூபமாக அந்தாதித் தொடரலமைத்த நூற்றெட்டுக் கட்டளைக் கலித்துறைகளை யுடையது, இப்பிரபந்தம்; ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகளுடைய ஒப்புயர்வற்ற அநந்தமான வைபவங்களைப் பலபடியாலும் வெளியிடுவதோடு, அந்த ஆசாரியர் பக்கல் தமக்கு உள்ள பிரேமாதிசயத்தை நூலாசிரியர் ஈடுபாட்டுடனே தமது

நிஷ்டையைக் கூறுமுகத்தாலும், பிறர்க்கு உபதேசஞ் செய்யுமுகத்தாலும் எடுத்துரைக்கப்பெற்றது; சொற் சொறிவும் பொருட்பொலிவும் ஆழ்ந்த கருத்தும் வாய்ந்து தெள்ளிய இனிய நன்னடையுடையது. “மணவாளமா முனியை மினியொப்பார்களில்லை யுலகேழிலுமும்ப ரூரிலும்” என்றபடி உபயவிபூதியிலும் உபமானமில்லாத ஆசார்யவர்யரான மணவாள மாமுனிகளுடைய ஸகல லோக ஸமுஜ்ஜீவநஹேதுவான திருநாமத்தைப் பாட்டுத் தோறும் அமைத்து நூற்றெட்டுப் பாசுரமாக அருளிச் செய்திருத்தலால், பிரபந்தகாயத்திரியென்னும் இராமாநுச நூற்றந்தாதி போலவே இதுவும் எம்பெருமானார் தரிசனத்தி லுள்ளார் நித்தியம் அநுஸந்திக்கத் தக்கது.”

“இந்த இரண்டு நூல்களையும் இயற்றிய மகான், இராமநாதபுரம்—சதாவதானம்—முத்துசாமியையங் காரென வழங்கிய அனந்தாழ்வானென்பவர்; (இத்திரு நாமங்களை முத்திஸ்வாமியய்யங்காரென்றும், அநந்தாரிய ரென்றும் கூறுவதுமுண்டு; இவர் பெயர் சேஷாத்ரி சர்மாவென்றும் கூறுவர்.) இவர், இராமநாதபுர ஸம்ஸ்த்தா னத்திற் சின்ன பிரதானியாயிருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணையங்கா ருடைய பிரபளத்திரர்; ஸ்ரீ சேஷாத்ரியையங்கா ருடைய பெளத்திரர்; வங்காருஸாமியையங்காரென வழங்கிய ஸ்ரீ நாராயணையங்காருடைய குமாரர்; இப் பொழுது மதுரைச் செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியராகிய ஸ்ரீ உ. வே. மு. இராகவையங்காருடைய தந்தை; இராமநாதபுரம் ஸம்ஸ்த்தான வித்வானாயிருக்கிற ஸ்ரீ உ. வே. ரா. இராகவையங்கார்க்கு மாதுலர்; வடமொழி தென்மொழிகளில் தேர்ந்து நால்வகைக் கவிகளையும் பாடுந்திறத்தினராகிக் கண்டவர் கேட்டவர் வியக்குமாறு பற்பல இடங்களில் விசித்திர சதாவதானமுஞ் செய்து அதிகப் பிரசித்திபெற்றவர்; இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தான வித்வானாயிருந்தவர்; ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சம்பிரதாயக் கிரந்தங்களில் ஆழ்ந்த பரிசயமுடையவர்.”

“மேற்குறித்த கிருஷ்ணையங்கார், கி. பி. 1763-முதல் 1795 வரை இராமநாதபுரத்தில் அரசாட்சி செய்த முத்துராமலிங்க சேதுபதி மகாராஜாவினிடம், பெரிய பிரதானியாகிய முத்திருளப்பப் பிள்ளையை யடுத்து, சின்ன பிரதானியாய் விளங்கியவர்; இவரது சிலையுருவம், இராமேசுவரத்திற் : சொக்கட்டான்சேரி மண்டபத்தில் இப்பொழுதும் இருக்கின்றது. இவருடைய குமாரர் சேஷாத்திரியையங்கார். அவரது புதல்வராகிய பங்காருஸ்வாமியையங்காருடைய புத்திரர்கள், ஸ்ரீ. உ. வே. அஷ்டாவதானம் - கிருஷ்ணையங்காரும், சதாவதானம் - முத்துசாமியையங்காருமென இருவர். இவர்களில் மூத்தவர், வடமொழி தென்மொழிகளில் வல்லவராய், சேதுஸம்ஸ்தான வித்வானாகி, இராமநாதபுர ஜமீந் மாநேஜராயிருந்த ஸ்ரீமான் - பொன்னுசாமித் தேவருடைய பேரவையில் விளங்கிய வித்வந்மணிகளுள் ஒருவராய் வீற்றிருந்தனர். இளையவரே இங்குக் குறித்த, நூல்களின் ஆசிரியர்.”

“இவர் இந்நூல்களியற்றியது, இப்பொழுதைக்குச் சற்றேறக்குறைய முப்பத்து மூன்று வருடத்திற்கு முன்பு. இவர் மைசூருக்குச் சென்றிருந்தபொழுது ஜ்யோதிஷம் வேங்கடாசாரியரது திருமாளிகையில் வசித்திருக்கையில் மணவாள மாமுணியந்தாதி பாடியருளினார்.”

இனி இவ்வந்தாதியின் சிறப்பினை எடுத்தியம்புவாம்.

ஆசிரியர் ஆரம்பத்தில் “நம்மாழ்வார்”; “எம்பெருமானார்” என்பவர்கட்குக் “காப்பு”க் கூறியுள்ளார். அப்பாக்கள் பின்வருமாறு :—

காப்பு.

நம்மாழ்வார்.

மன்னுபுகழ்க் கோயின் மணவாள மாமுனிவன்
றன்னடி மீதந்தாதி சாத்தவே—யின்னமுதின்
செந்தமிழால் வேதச்செழும் பொருளை மாநிலத்தே
தந்தருண் மாறன்ருள் சரண்.

எம்பெருமானார்.

தாடொடர்பு நிற்பாற்றமு வாதவர்க்கிலை நம்
வீடடைத வென்று விளம்பவரி—நீடணையாய்
நின்றான் யதிபதியாய் நீணிலத்திலே யுதித்தா
னென்றானமக்கே திடர்.

இவ் அந்தாதியின் ஆதியந்தப்பாக்களை முதற்கண்
பண்ணுத்தருவல். அவையாவன :—

புறாதிலங்கு மணிமார்பரங்கர் புகழ்ந்திடத்தென்
பாபாறன் வேதத்தமிழின் பொருளைப் பகர்ந்தருளுஞ்
சீமான்ருகை மணவாள மாமுனி சேவடியாத்
தேவா நிழலுண்டடைவார் விடாய்கெடச் செய்திடுமே. (1)
கின்புற்ற ஞானத்திராமாநுச ன்றனினை யடக்கே
ணன்புற்று நீயிங்கிருப்பது போலவனு தினமுந்
தூவ்பந்தை நீக்கி மணவாளயோகி யித்தொல்லுலகிற்
புன்பற்ற கற்றப்புனைந்தேன் சிரத்து நின்பூங்கழலே. (108)

இராமாநுச நூற்றந்தாதி, “பூமன்னு மாது
பொருந்திய மார்பன்” (1) எனத்தொடங்கி “நம் தலை
மினையே, பொங்கிய கீர்த்தி இராமாநுசனடிப்பூமன்னவே”
(108) என முற்றுப்பெற்றுளது. “பிள்ளையந்தாதி”
“மாமலர் மன்னிய மங்கை மகிழ்ந்துறை மார்பினன்”
(1) எனப்பூத்து “தூப்புலம்மான் பதமாமலரே” (20) என
மலர்ந்து நிற்கின்றது. “எதிராசர் பதிகத்தந்தாதி,”
“பூமான் பிறந்து சிறந்தது” (1) எனவாரம்பமாகி,
“மணப்பூமகளை” (9) என முற்றுகின்றது.

“பூவில் மன்னு மங்கைதான் பொருந்து மார்பனாழ்
புகழ்” என்று ** “தேசிகர் சந்த விருத்தத்” தொடக்கம்.

* “தமிழர் போற்றும் இராமாநுசன்” (25-4-1944) எனும்
எமது நூலில் குறிப்புரையுடன் இவ்வந்தாதி திகழ்கின்றது.
(பக்கங்கள் 18-20)

** “தமிழர் தொழு வேதாந்தவாசிரியன்” (திருவல்லிக்
கேணித் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு. 16. 17-12-1944) எனும் எமது
நூலில் “பழம்பாடல்” என்ற பகுதி (பக்கம் 21) காண்க.

ஆன்றோர் அருளிச் செயல்களை அநுஸரித்து அனந்தாழ்வான் பாடியுள்ளது அவரது நீர்மையைத் தெளிவிக்கின்றது.

ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் இராமாநுசனைப் போற்றியுள்ள பெற்றியை இவ்வந்தாதிப் பாடல்கள் நன்கு விளக்குகின்றன. அவற்றிற் சில காட்டுவாம்.

- உறுபொருளின்ப முத்தாயு மெய்த்தந்தையு மொண்குருவு
நறுமலரித்திரை நாதனுமற்றுமிந் நானிலத்தோர்
சிறுமையை நீக்கு மிராமாநுசனெனச் சிந்தைசெயுந்
திறமையன் கோயின் மணவாள மாமுனித் தேசிகனே. (3)
- நிதியாமறைவீந் துலகங் கலியானிரப்புறுங்கால்
விதியாரணையி னாருளாலெழுந்த விமலனின்ப
மதியார்குணத்தெம் மிராமாநுசன்றன் மலரடியே
கதியாயுகந்த மணவாள மாமுனி கார்முகிலே. (51)
- தரும்புகழ் கொண்ட விராமாநுசன் (53)
- தாயொத்த வின்பத்தி ராமாநுசன் (54)
- கண்டவருள்ளக் கசடறுத்தாட் கொளுங்கார் முகினோர்
மண்டலத்தோங்கு மிராமாநுசமுனி. (57)
- மணமாசகற்றத் திருவரங்கேசன் மகிதலத்திற்
றனமாயுகந்த விராமாநுசன் (80)
- ஞானியர்போற்று மிராமாநுசமுனி நாயகத்தை (91)
- கின்புற்ற ஞானத்தி ராமாநுசன் (108)

“ மணவாளயோகி அவதரித்ததனால் தீநெறிகளனைத்தும் நீங்கின ; மாறன் தமிழ் மறைகள் எங்குந்தேங்கின திருமால் பரத்துவத்தைச் சேதனர்கள் உணர்ந்தனர் நல்லறிவு எங்கு மோங்கின ” வென்ற பொருளடங்கிய

- நீங்கினதீயவினை யாளர்கூறு நெறிகளெலாந்
தேங்கினவெங்கு மகிழ்மாறன் வேதச்செழுந்தமிழ்க
டாங்கின மன்னுயிர்கண் மால்பரனெனச் சாற்றுதலை
யோங்கின ஞான மணவாளயோகி வத்துற்ற பின்னே. (5)
- என்ற பாட்டில் சாற்றுகின்றார் சதாவதானி.

“மணவாள மாமுனிகள் இந்நிலவுலகில் அவதரித்து உயிர்ச் செல்வம் என அனைவரும் கொண்டாடுமாறு அணாவாதிருப்பின் ஈண்டு குணமென்பதேது? தொண்டுட் குறியேது? அருமறை யுச்சியின் மணமேது? தீவினைத் தணவேது? தருமசிந்தனை யேது?” என்று வினவுகின்றார் வித்தகராம் வேதிய முத்துஸாமிக்கவிஞர். அப்பாட்டிதே :—

குணமேது தொண்டுட்குறியேது வேதக் கொழுந்தெழுநன்
மணமேது ஞான மணமேது தீயவலி கொள் வினைத்
தணவேது தன்ம நினைவேது பாரிற்றன மெனவந்
தணவா திருக்கின் மணவாள மாமுனி யாருயிர்க்கே. (60)

மணவாள மாமுனிக் கொண்டல் நரருக்கு அமுத மீந்தான் எனக் கொண்டாடுகின்றார் இவ்வய்யங்கார் ஒரு தீயகவியில். எவ்வாறெனில் :—நம்மாழ்வார் அருளிச் செயல்களாகிற திருப்பாற் கடலைத் தன் நாவெனு மந்தரத்தால் ஆரியர் நாவெனு வாசுகி ஆர்த்து நலிதரக் கடைந்து ஆழ்பொருளாகிற அமுத மீந்தான் என்பதே. அக்கவி தருதும் :—

மாமலிழ மாறன் றமிழார் கலிக்கண் வரையெனத்தன்
ஞமடுத்தாரியர் நாலர வார்த்து நலிதரச்செய்
தேமதிவாய்ந்த நரர்க்கமுதாப் பொருளீந்தது காண்
கோமலி கீர்த்தி மணவாள மாமுனிக் கொண்டனின்தே. (13)

ஆழ்வார்களையும் ஆசார்யர்களையும் கொண்டாடி அவர்கள் மாட்டு மாமுனிகள் ஈடுபாட்டினையும் திறமாகச் செப்புகின்றார் நம் பாண்டி நாட்டுத்திலகமான இவ்வந்தாதிவாசிரியர். அவற்றைக் காட்டுவல்.

எய்திய நள்ளிருள் போமாறுலக கவிந் கடனெய்
பெய்தினனஞஞ் சுடரேற்றிய பொய்கைப் பிரான்றமிழின்
மெய்தெரிந்தோடு மணவாள மாமுனி. (11)

கொண்டத னுள்ளத்திருள் போயிறையருள் கூடியுய்யப்
பண்டை நன் ஞானதிறை விளக்கேற்றிய பண்பினன் சீர்த்
தொண்டர்கள் போற்றுவ் கடன் மல்லை நாதன் றுணையடியை
யண்டி நின்றுதது மணவாள மாமுனி யாரியனே. (14)

ஆரிருண் மாண்டபின் கோவலுண் மாமலரான் பதியை
நேரினிற் கண்டு நெடுந்தமிழ் பாடிய நின் மலன்றன்
சீரினிற் செல்லு மணவாள யோகி. (15)

வினையாளர் கூறுஞ்சமயங் கடோறும் விழைந்து முத்தி
நினைவேதுந் தோன்றற் கிடந்தந்திலவென நீக்கியரி
தனையே துதிக்கு மழிசைக்கிறைவன் றமிழ்ப்பொருட்டே
னினையே பருகு மணவாள மாமுனி யென்குருவே. (16)

குருகை வந்தோங்கு மகிழ் மாறன் வேதக் குறைகடல்க
டருந்தொடைச் சொல்லமுதுட் கொடு கோயிற்றடவரை நின்
றிரும்புவிமீதுயிர்க் கூழின் புறப் பொருளே பொழிந்து
வரும்புயல் காணு மணவாள மாமுனி மாதவனே. (17)

மாதவன் வேங்கடத் தெவ்வுருவாகவு மாவனென
வோதிய சேரலர் கோன் குலசேகர னெண்டமிழ்க்க
ணாதரங் கொண்ட மணவாள மாமுனி. (18)

புழுங்கும் வழிப் பெருமான் மணத்திருள் போக வின்பத்
தழுங்கும் படி மால் பரமென்றுணர்த்துமமலனின் சொல்
விழுங்குங் குணங்கொள் மணவாள மாமுனி. (19)

உயிர்க்கின்ப நல்கும் பொருட்டன்று வில்லிபுத்தூ ரெழுஞ்செங்
கயற்கண்ணி யாயர் தங்கண்ணிகையாயது காரஞ் செய்து
தயிர்க் கஞ்சியாடும் பிரான்றிருப்பள்ளி யிற்றத்த தமிழ்ப்
பயிர்க்கம்புதங்காண் மணவாள மாமுனிப் பண்டிதனே. (20)

பண்டரும் வேதப் பசுந்தமிழ் மாலையும் பைந்துளவத்
தண்டொடையுங்கொடு தென்னரங் கேசனைத்தாழ்ந் தெழுப்புந்
தொண்டர்தம் பாதத்துகளடிப்போதைத் தொழுமவரை
மண்டிநின்றேத்து மணவாள மாமுனி வையகத்தே. (21)

வையகம் புகழ வருபாணர் கோனடி வாழ்த்துமெங்க
ளையன் குருகை மணவாள மாமுனி. (22)

அற்புதநங்கை வடிவினின்றே மடலான றையூர்ப்
பொற்பமர் பூமகள் கேள்வனைப் பாடிப் புகழ்ந்திடு நங்
கற்பக மங்கைப் பரகாலன் செஞ்சொற் கவிகளினு
ணற் பொருடேரு மணவாள மாமுனி நாயகமே. (26)

நாயக நங்கை மகவெனத் தோன்றிய நம்பியன்றிப்
பேயக மறிஞ்சு தெய்வத் தொழா தெனப் பேசியமெய்த்
தாய குணத் திருக்கோளுரிறை தன்றுணையடியை
நேயம் வைத் தேத்து மணவாள மாமுனி நீணிலத்தே. (27)

தளராரிடுக்கண்களெய்தினு மின்பங்கள் சார்ந்திடினுங்
கிளரார் குருகைப்பெருமான் மறையிற்கெழுமியசொல்
வளரா நிலவும்படி செய்த நாதமுனி மலர்த்தா
ளுளராரையுஞ் சொன் மணவாள யோகியையுண்ணினரே. (28)

கள்ளார் மலர்ப் பொழிற் றெண்ணரங்கேசனைக்கண்டுதொழு
துள்ளாருறவை யொழித்துய்யக்கொண்டார் தமொண் கழற்கண்
விள்ளாதவன்பன் மணவாள மாமுனி. (32)

சிந்திக்க வின்பந்தருமரங்கேசன் றிருவருளாற்
பந்தித்ததொல் வினைதீர் மணக்கானம்பி பாதத்தையே
வந்திக்கருங் கோயின் மணவாள மாமுனி. (38)

அருளாழியேந்தும் பெருமான் சமயத்தணி விளக்கா
லிருள் யாவு நீக்கும் யமுனைத் துறைவலிணையடிதன்
பொருளா யுகந்த மணவாள மாமுனி. (40)

அருமா மறைப் பொருண் முற்றுந் தமிழிலருளியவெம்
பெருமான் குணங்கண்டு வந்தேத்தும் பெரிய நம்பி
யிருமா மலர்ப்பதத்துள்ளன்பு கொண்ட வெழிற்குருகை
வருமாதவத்து மணவாள யோகி யென்மா நிதியே. (50)

நிதியா மறைவீத்துல கங்கலியானிரப் புறுங்கால்
விதி யாரனை யினருளாவெழுந்த விமலனின்ப
மதியார் குணத்தெம் பிராமாநுசன் றன்மலரடியே
கதியாயுகந்த மணவாள மாமுனி கார்முகிலே. (51)

வேட்டாக மங்களுட னீறணிந்தரன் கேடிவியென்
றாட்டா தரத் துலைந்தின்பாமறை தேர்ந்துகந்துவில்வக்
கோட்டு டு நின்றுகுதித்து வெங்கூற்றைக்குதித்தவெம்பார்
மரட் டோங்கு மன்பிற்சிறந்தோன் மணவாளமாமுனியே. (65)

என்னைப் பவக்கலிக் குள்ளுந்நுழலா தெடுத்தருள்வான்
மன்னித்திகழ வள்ளல் பட்டர்தஞ் செய்யமலரடியைப்
பன்னிப் பரவு மணவாள மாமுனி. (68)

உற்றார் கலிக்கணுழல்வார் தமக்குதவோர் தருவாய்க்
கற்று நிகர்க்குங் குணங்கொணஞ்சீயர் கழறியநூல்
பெற்றார்க்கு மோது மணவாள மாமுனி. (69)

தலை யாயிரங்கொண்ட சேடன்றன் மேற்றுயிறண்டுளவ
மலையார் புயத்துத் திருவரங்கேசன் வடிவெனவிவ்
வலையார் நிலத்திற் பொலிந்த நம்பிள்ளை யருளினுக்கோர்
நிலையாய கோயின் மணவாள யோகி யென்னெஞ்சத்தனே. (70)

காட்டாவின்பின் செஞ்சிலம்படி நோவக் களித்தெழுங்கா
சூட்டாக மங்கை யுறைமார்பரங்கனு கக்கவிரு
பீட்டாளர் தந்த வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளையந்தாள்
சூட்டாற் பரிக்கு மணவாளயோகி யுட்சோர்விலனே. (72)

சோர்வுற்ற மன்னுயிர்க்குள்ளன் புதாண்டத்துணிந்து மறைச்
சார்வுற்ற மெய்ப்பொருளெல்லாந் தமிழிடைத்தந்த நந்தாத்
தேர்வுற்ற ஞானத் துலகாரியனருட் செவ்விமுற்று
மார் வுற்றசிந்தை மணவாளயோகி யுண்டாள்வதற்கே. (73)

நையேணினி யிந்த நானிலத்தேயொளிர் ஞாயிறென
மையே யகற்றித் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை வண்மைசொல்லி
மேய்யே பரவு மணவாள மாமுனி. (76)

“ திருவருள்மால் சேனைமுதலி சடகோபன் நாதமுனிசீருயக்
கொண்டார் மணக்கால் நம்பி சென்ற மாளவந்தார், குரு
மாலாதர் குருகைப் பிராற் கன்பாமெதிராசர் கோவிந்தர்
கூரேசர் பட்டர் வேதாந்தி முனி, இரு கண்ணர்க் கன்புடைய
நம்பிள்ளை யிவரீடளித்தற்கேய்ந்த மாதவர் பற்பநாபரிவரருளாளர்,
திருவடியுன்றிய தேவப்பெருமாள் கைக்கொண்டருளும் திருமலை
யாழ்வார் பதங்கள் முன்பென்னுட் சேர்ந்தனவே ” (மணவாள
மாமுனிசர் அருளிச் செய்தது) என்ற தனியன் இவண்
அநுஸந்தேயம்.

* “ ஸ்ரீ சூதிவன்சடகோப யதீந்தர் மஹா
தேசிகன் ” என்ற மகுடமுள்ள எமது கட்டுரையிற்
றிகமும் காப்புச்செய்யுட்களை நோக்குக.

* திருவல்லிக்கேணித் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு 1. (10-10-1937)

ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல் நாலாயிரத்துக்கும்
உரையிட்டருளிய “பெரியவாச்சான் பிள்ளை”யைக்
குறிக்குமிடத்து

நெஞ்சிற் கரையற் றிடத்தமிழ் வேதத்துணீன்பொருளை
யஞ்சொற்களால் வெளியாக்கும் பெரிய வாச்சான்பிள்ளை. (71)

எனக் கொண்டாடி மகிழ்கின்றார் இவ்வந்தாதி வாசிரியர்.

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிசு அருளிச்செய்த கிரந்தங்
களைப்பற்றி

மனமாசு சுற்றத் திருவரங்கேசன் மகிதலத்திற்
றனமா யுகந்த விராமாநுசுனிசு தாளிணைமீக்
கனமா வெழுந்து மணவாளமாமுனி காதலொடு
தினமேபொழிந்த கவியன்றி யுண்டுகொல் செப்புதற்கே. (80)

செப்பார்குணத் தெம் மிராமாநுசுன்றன் றிருவடியை
யெப்போதும் வாழ்த்து மணவாளயோகியையேத்தி யென்றுந்
தப்பா தவன் செய் திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதியையுள்
வைப்பார் தமக்கிணை பாசீரெவருண்டு மாதலத்தே. (81)

தலத் தாரணந்தமிழ்தந்த நம்மாழ்வார் சரித்திரநூல்
வலத் தாசிரியர்தம் வைபவமன்னர் வரன்முறையுண்
மலத் தாசுகற்ற வுபதேசரத்தினமாலை யென்றே
நலத் தாலுரைத்தான் மணவாளமாமுனி நானிலத்தே. (82)

செயலேது மின்றி வருந்துயிருட்கொடு தேர்தரவோர்
புயலேய் குணத்துல காரியன்செய்த பொருவில்கலை
யயலே புதைத்த மணிபோற் கிடந்தவரும்பொருளி
னியலே விரித்தான் மணவாள மாமுனியெந்தைவந்தே. (84)

எந்தை யிராமானுசனடிப் போதை யெப்போதுமெண்ணுஞ்
சிந்தை யன்கோயின் மணவாளயோகிதெளி தரமுன்
செந் தமிழ்வேதத்தரும் பொருளீட்டுள சீர்மையெலாந்
தந் தனன்காண் பிரமாணத்திரட்டென்ற சாத்திரத்தே. (85)

என விளக்கியுள்ளார் நம் சதாவதானி.

இவ்வய்யங்காரின் “வேண்டற்பாடல்கள்” இரண்டு
தந்து இப் பகுதியை முற்றுவிப்பாம். அவையாவன :—

புரந் தரணமெனப் பூபதியாகிப்பொருண் முழுதுந்
தரந் தரம் பெற்றிடவேண்டி வந்துன்றனைச்சார்ந்திலனின்
னிரந் தரமெய்யன் புடையார்பதத் தென்னினைவுதிற்க
வரந் தரவேண்டுகெய்த் தேவே மணவாளமாமுனியே. (12)

நானினி வேண்டுவதுண்டுகொண் முற்றுணர் நாயகவுண்
பானினை வொன்றிப் பரவுவதன்றி யோர்பற்றுமின்றி
மேனிலை காண மணவாளமாமுனி மெய்ச்சுடரே
நீநிழல் போற்பிரியாதுறு மென் னுளநேர் செயவே. (83)

பாகவதர்கள் தினந்தோறும் பாராயணஞ் செய்தற்கு
உரியது இவ்வந்தாதி என்பது கூறவேண்டுவதின்று.
இதனை வாய்ப்பாடமா யமைத்துக்கொள்வது சாலச்
சிறப்புடையதே.

11. அபிநவ காளமேகத்தின் பொழிவு.

ஸ்ரீ வானமாமலை மடம் ஆஸ்தான வித்வான்
தென்றிருப்பேரை அபிநவ காளமேகம், அபிநவ
பிள்ளைப் பெருமானையங்கார், என்று வழங்குகின்ற
*ஸ்ரீமத் ஸ்ரீ அநந்த திருஷ்ணையங்கார் சுவாமிகள்
ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகளைப் போற்றியுள்ள பெற்றி
கூறுதும். “தென்றமிழ் நாட்டில் ஸ்ரீ நம்மாழ்வார்
திருவவதரித்த ஆழ்வார்திரு நகரிக்குக் கிழக்கே மூன்று
மைல் தூரத்தில் “தென்திருப்பேரை” என்றோர்
திருப்பதியுண்டு. அதில் ஜெயினி ஸுத்திர தலவகாரஸாம
வேத பூர்வசிகை வைணவ அந்தணர் குலத்தில், தமிழ்ப்
புலவர் மரபில், சென்ற நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில்
திருவநந்தபுரம் கர்ப்ப ஸ்ரீமான் சுவாதி திரு நாள் அரசர்

* டாக்டர் சாமிநாதையரவர்கள் “சதாபிலேக மலரி” லுள்ள
எமது பாடல்களைக் கண்ணுற்று ஆசியளித்து எம்மிடம் பூரண
வன்பு காட்டிவரும் உத்தமர். அவரியற்றும் பனுவல்களை அவ்வப்
போது எமக்கு அனுப்பி வருகின்றார்.

பெருந்தகை பால் வட்டக் கடுக்கன், பொன் வீரச்சங்கிலி முதலிய பரிசுகளும், மாதந்தோறும் உபகாரச் சம்பளமும் பெற்றுப் பெருந்தமிழ்ப் புலவராக விளங்கிய ஸ்ரீசின்னத்தம்பு குழைக்காதையங்காரென்பவர்க்குப் புதல்வராகிய கவி ஸ்ரீநிவாஸய்யங்காரும் அவர் தம் அருமைத் தேவியார் ஸ்ரீ குழைக்காத நாச்சியாரும் ஆற்றிய அருந்தவப் பேற்றால் எட்டாவது புத்திரராக கி. பி. 1869-ம் ஓடு அவதரித்த அபிநவகாளமேகம், அபிநவ பிள்ளைப் பெருமானையங்கார் ஸ்ரீ அநந்த கிருஷ்ணையங்கார் சுவாமிகளாவர். கருவிலே திருவும் கவி நலமும் வாய்த்த இக்கவிஞர் பெருமான், இளமையிலேயே வடமொழி தென்மொழி யிரண்டினும் சிறந்த புலமை பெற்று விளங்கினார். வட மொழி வேதமும் தென்மொழி வேதமாம் திவ்விய பிரபந்தங்களும் கற்றதனோடமையாது, காளமேகமும் அழகிய மணவாள தாசரும் பாடிய இன்றமிழ்ப் பாடல்களை அள்ளி யள்ளிப் பருகிய அநுபவ ஜனிதமாக இவரது திருவாக்கி னின்று செம்பாகமான சிலேடைகளும் பிரபந்தங்களும் கரை புரண்டோடும் வெள்ளமெனப் பெருகி வழியலாயின. இவரது மாசற்ற ஆசுகவிப் புலமையை வியந்து புலவர் குழாம் “அபிநவ காளமேகம்” என அழைத்தது. ஸ்ரீவானமாமலைமடம் 25-வது பட்டம் ஸ்ரீ பரமஹம் ஸேத்யாதி சின்னக்கலியன் ராமாநுஜஜீயர் சுவாமிகள் இருமொழியுடன் பல மொழிப் புலமை சான்ற பரம புருஷர். அவர்கள் நம் புலவர் பிரானது கவிவன்மையை யுணர்ந்து, தம் ஆஸ்தான வித்துவானாக்கி ஆதரித்துச் சால்வை முதலிய பரிசுகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் அளித்து “அபிநவ பிள்ளைப் பெருமானையங்கார்” என்ற அபிதானமும் அருளிஞர்கள்” (“திருவரங்கச்சிலேடை மாலை.” முகவுரை.)

இப்புலவர் கோமான் இயற்றிய “திருவரங்கச்சிலேடை மாலை”யில் “ஸ்ரீமணவாளமாமுணிகள்” விஷயமான பாட்டு பின்வருமாறு :—

வெண்பா.

அல்லும் பகலும் அனுதினமும் என்னெஞ்சே !
சொல்லரிய பேரின்பம் தோய்வதற்கா—தல்ல
குணவாள மாந்தர் குழாமேத்தும் எந்தை
மணவாள மாமுனியை வாழ்த்து.

[குறிப்புரை :—குணவாள மாந்தர் - சற்குணசம் பன்னர்
களான பாகவதோத்தமர் ; குழாம் - கூட்டம்.]

மேலும் அய்யங்கார் அவர்கள் இயற்றிய “ திருப்
பேரைக்கலம்பகம் ” எனும் நூலில் “ ஸ்ரீமாமுணிகள் ”
விஷயமாகப் பின்வரும் பாடல் காணப்பெறுகின்றது.

காப்பு.

கட்டளைக் கலித்துறை.

அந்தா மரையறு மாமகிழ் மாற எனக மகிழ
வந்தா பிரங்கவி மாமகிழ் மரறன் வழத்தவதில்
நந்தா ரணியர்க் கதிரசங் காட்ட நலமிகுதாற்
றந்தாதி கூறு மணவாள யோகி யடியரணே. (4)

[அம்தாமரை - அழகிய செந்தாமரை ; மாமகிழ் மால்தன் -
திருமாமகள் மகிழ்கின்ற திரு மாலினுடைய ; மாமகிழ் மாறன் -
பெருமை யுற்ற வகுளமாலையைத்தரித்த நம்மாழ்வார் ; நம்
தாரணியர் - இப்பூலோக மாந்தர் ; நூற்றந்தாதி - மணவாள
மாமுனிவர் பாடிய “ திருவாய் மொழி நூற்றந்தாதி ” யெனும்
பிரபந்தம் ; அரண் - பாதுகாவல்.]

இம்மகாவித்துவான் மணவாள யோகியினிடம்
தமக்குள்ளே பேராதரத்தை “ ஸ்ரீமணவாள மாமுனி
ணசல் திருநாமம் ” என்ற பிரபந்த மூலம் நன்கு
தெளிவிக்கின்றனர். “ காப்புச் செய்யுள் ” ஒன்று
நீங்கலாக “ முத்திரைப் ” பாவுடன் பதினாறு பாடல்கள்
கொண்டது இந்நன்னூல். இதன் சீர்மையினைச் சற்று
ஆராய்வாம்.

இதிலுள்ள “ முத்திரை ” வருமாறு :—

ஆரியர்வாழ் வரமங்கை யோகி தன்னால்
 அபிநவபிள் னைப்பெருமா எயங்கா ரென்றும்
 பேரிசைகொள் சாமிநா தைய ராதிப்
 பெரியோரா லபிநவக்கார் மேக மென்றும்
 பேரிசைந்தோன் சியார்ச்சைந்தான் மகுடங் கொள்நான்
 பெற்றவிரு தணிகரத்தோன் கவர்னர் கோஷன்
 ஆருவகை யாற் குலுக்குங் கையோன் பேரை
 அனந்தகிருஷ்ண னியற்றினனில் ஓசற் பாவே !
 [(16)]

[வரமங்கை - வானமாமலை (நான்கூனேரி) ; யோகி - ஸ்ரீவான
 மாமலை மடம் 25-வது பட்டம் ஸ்ரீபரம ஹம் ஸேத்யாதி சின்னக்
 கலியன் ராமாநுஜஜீயர் ; சாமி நாதையர் - மஹாமஹோ பாத்யாய
 தாகுடினாத்ய கலாநிதி டாக்டர் பிரம ஸ்ரீ. உ. வே. சாமி நாதைய
 ரவர்கள் ; மகுடங்கொள் நான்—1911-ம்ஆண்டு டெல்லிமா நகரில்
 திகழ்ந்த மன்னர் பிரான் மாமணி மகுட விழாவைப் பற்றி கிந்
 நூலாசிரியர் இயற்றிய ‘ மகுடதாரணவைபவவெண்பா ’
 தங்கத்தோடாபரிசில் பெற்றது. அம்மன்னர் பிரானது வெள்ளி
 விழாலிலும் கிப்புலவர் புகன்ற ‘ கமலபந்த வெண்பா ’ பொற்
 பதக்கத்துடன் கூடிய கனகச்சங்கிலி வெகுமதியடைந்தது ;
 கவர்னர் கோஷன் - சென்னை கவர்னராக விளங்கிய கோஷன்
 துரைமகனாரும் இவரது கவிதாசாமர்த்யத்தை நேரிற்
 கண்டுணர்ந்து கைகுலுக்கி மெச்சிக் கொண்டாடினர்.]

இதன் முதற் பாட்டு வருமாறு :—

திருவாழப் புனிமகளாங் கோதை வாழத்
 தெய்வநா யகன்வாழப் பதின்மர் வாழக்
 குருவான நாதமுனி முதலோர் வாழக்
 கோட்டிநக ரோனாதி கீவர் வாழத்
 திருவாய்ந்த பெரும்பூதார்ச் சிங்கம் வாழச்
 சிரீவரமங் கைப்பதிவாழ் எதியும் வாழ
 மருவாரும் வண்டுளவோ னடியார் வாழ
 மணவாள மாமுனிவ ராடி ளுசல் !
 (1)

[திரு - பெரியபிராட்டியார் ; புலிமகள் - பூமிப்பிராட்டியார் ; கோதை - ஸ்ரீ ஆண்டாள் (ஆசிரியர் சோழியர் குலமாதலின் சோழியர் குலச்சுடர் மணி விளக்காகிய ஸ்ரீ ஆண்டானை ஆங்காங்கு அமைத்துக் கூறுவர்.); தெய்வநாயகன் - அயர் வறுமமரர்க்கதிபதி; பதின்மர் - ஆழ்வார்கள் பதின்மர்; நாத முனிமுதலோர் - நாதமுனி, உய்யக்கொண்டார், மணக்கால் நம்பி, ஆளவந்தார் என்பவர்கள்; கோட்டி நகரோன் ஆதி ஜீவர் - திருக்கோட்டியூர் நம்பி, பெரிய நம்பி, திருமலை நம்பி, திருமலை யாண்டான், திருவரங்கப் பெருமானரையர் என்ற ஜீவர் (ஜீவர்கள் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரின் ஆசாரியர்கள்); பெரும்பூதூர்ச்சிங்கம் - கிராமா நுச முனி; சிரீவரமங்கை - ஸ்ரீவானமாமலை; எதி - ஜீயர்; துள வோன் - திருமால்.]

தேனமாம் பொழில் நிழல். சிறந்து வாய்ந்த சீர்ப் பவளக்கால். செழுமைச் சோதித்தான மாவரவிட்டம். தங்கமயமான சங்கிலிகள். பெரியமரகதத்தவிசு. தரள விதானம். இந்த ஊஞ்சல் வானமாமலைஜீயர் செய்தது. மணவாள மாமுனி வீற்றிருக்கின்றார். அவரால் நியமிக்கப் பட்ட வானமாமலை ராமாநுஜஜீயர், திருவேங்கடராமாநுஜ ஜீயர், பரவஸ்துபட்டர்பிரான் ராமாநுஜஜீயர், ஏறும்பி யப்பா, கோயில்கந்தாடையண்ணன், பிரதிவாதிபயங்கர அண்ணன், அப்புள்ளார், அப்பிள்ளை (முதன் மூவர் ஆரியர்கள், பின்னைவரும் கிரகஸ்தர்கள்) முதலியோர் வடந்தொட்டாட்ட, கவரிவீச, திருவாலவட்டம் ஸமர்ப்பிக்க ஊசலாடுகிறார் மாமுனிவர். இதனை இக்கவியரசர்,

வரமங்கை மாமுனியோர் வடந்தொட்டாட்ட
வடதிருவேங் கடமுனியோர் வடந்தொட்டாட்டப்
பரவஸ்து பட்டர்பிரான் ஏறும்பி யப்பா
பணிவுடன்பின் இருமருங்கு வடந்தொட்டாட்டப்
தரமிகுமி ரண்டண்ணர் கவரி வீசந்
தக்கதிரு வாலவட்டம் தெருள்அப் புள்ளார்
வரகுணஅப் பிள்ளையிரு மருங்கி லோச்ச
மணவாள மாமுனிவ ராடி ருசல் !

(4)

என இசைக்கின்றார்.

முனிவரனின் திருமேனி வருணனை மிக அழகிதாய் யுள்ளது. சிரசிற்சிகை ; நெற்றியிற்றிருமண் காப்பு ; கையிற்றிரிதண்டம் ; மார்பில் முப்புரிநூல், துளசீமணி மாலை. அடிதோறும் 'அசைய ஆடிஞ்சல்' அமைத்துப் பாடுகின்றார் இப்பாவலர்.

சிரமதனிற் சிகையசைய ஆடி ஞ்சல் !

திருமனுறு முகமசைய ஆடி ஞ்சல் !

சரமதனை வென்றஜயக் கொடிபோற் காண்முந்

தண்டிலகு கரமசைய ஆடி ஞ்சல் !

உரமதில்முந் நூலசைய ஆடி ஞ்சல் !

உயர்துளவ வடமசைய ஆடி ஞ்சல் !

வரவனச வடமசைய ஆடி ஞ்சல் !

மணவாள மாமுனிவ ராடி ஞ்சல் !

(5)

என்பதே அவ்விசைப்பாட்டு.

ஸ்ரீமாமுனிகளால் இயற்றப்பட்ட " திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி " ; " உபதேசரத்தினமாலை " என்ற நூல்களின் சீர்மையை இருபாடல்கள் இயம்புகின்றன. அவை யெவையென்னில் :—

சாதுரிய மாமொழிந்த குருகை மாறன்

தமிழ்த்திருவாய் மொழியாம்பாற் புணரி தன்னைக்

காதலுடன் ஞானமெனும் மத்தை நாட்டிக்

கடைந்ததிலே சாரமதாத் திரண்டு வந்த

மாதுரிய நன்நூற்றந் தாதி யான

வண்குதையைத் திருமாலி னன்பர்க் கீந்து

மாதுறவோர் மாதுறவோர் தொழுவே வந்த

மணவாள மாமுனிவ ராடி ஞ்சல் !

(9)

[குருகைமாறன் - திருக்குருகாபுரியில் அவதரித்த நம் மாழ்வார் ; பாற்புணரி - திருப்பாற்கடல் ; காதல் - பக்தி ; நூற்றந்தாதி - ' திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி ' ; சுதை - அமிருதம் ; அன்பர் - அடியார் ; மாதுறவோர் - மாதுறவிகள் ; மாதுஉறவோர் - இல்லற தருமத்தினர் ; வந்த - அவதரித்த.]

பன்னிரு வரெதிராஜ ருதித்த மாதம்
 பகர் திருநட் சத்திரத்தோ டவர்க னூர்கள்
 நன்னயமாந் தமிழ்மறைக்கிங் குரைகள் கூறும்
 நாவலரா மாரியர்கள் மகிமை யோடும்
 உன்னுமுல காரியனூர் நூலின் சீர்மை
 உணர்ந்தபடி யுபதேச ரத்த மாலை
 மன்னுலகில் மாலடியார்க் கமுத மீந்த
 மணவாள மாமுணிவ ராடி ருசல் !

(11)

[பன்னிருவர் எதிராசர் - ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரும் பெரும்பூதார் மாமுணிவரும், “அய்யனருட்கலிய னெதிராசர்தம்மோடு ஆறிருவரோரொருவர்” (தேசிக மாலை. பிரபந்தசாரம் 17) என்பது காண்க; உரை - வியாக்கியானம்; உலகாரியன் - ஸ்ரீ பிள்ளை லோகாசாரி யார்.]

என்பனவே.

“ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம்” என்றதனியன் அவ தாரத்தை விளக்கும் பாடல் இந்நன்னூலில் பதினாண் காவதாகத் திகழ்கின்றது. அது வருமாறு:—

சோலைதிக முரங்கநக ரப்ப னந்தாள்
 தூயதமிழ் மறைக்குவர யோகி யாம்தீர்
 சீலமுட லீடுசே விக்கும் போது
 சீர்ச்சீசை லேசதயா பாத்ர மென்றோர்
 பாலகனா வந்துநலத் தனியன் றன்னைப்
 பகர்ந்தேக வேஅதனைத் ததியர் யாரும்
 மாவினது மொழி என்றே வழுத்துஞ் சீர்த்தி
 மணவாள மாமுணிவ ராடி ருசல் !

[அரங்கநகர் அப்பன் - அழகிய மணவாளன்; தூயதமிழ் மறை - ‘தூயதென்மறை’ (தேசிகமாலை. அத்திகிரிமாண்மியம். 27) என்ற ஆன்றோர்பிரயோகங்காண்க; ஈடு - முப்பத்தாறு யிரப்படி; பாலகன் - சிறுவன்; பகர்ந்து - மொழிந்து; மால் - ஸ்ரீய: பதி.]

இந்நூலின் இறுதியிலுள்ள “வாழித்திருநாமம்” இவண் வரைந்து இப்பகுதியை முற்றுவிப்பாம். அப்பாட்டிதே.

வீற்றிருக்குஞ் சீர்த்தெய்வ நாதன் வாழி !
 மின்னுமணி வரமங்கை கோதை வாழி !
 தாற்றமுறு மகிழ்மலை மாறன் வாழி !
 ஞானியரா மற்றுமாழ் வார்கள் வாழி !
 மாற்றலரை வென்றளதி ராசன் வாழி !
 மணவாள மாமுனியுங் குருவும் வாழி !
 தோற்றுபுகழ் வரமங்கை யோகி வாழி !
 தாயமனத் ததியர்களும் வாழி வாழி !

12. கவிபூஷணத்தின் கவி.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஹிந்து ஹைஸ்கூல் தமிழ்த்தலை யுபாத்தியாயரும், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினங்கத்தினரு ளொருவரும், சேற்றூர் சமஸ்தான வித்துவானும் ஆகத் திகழ்ந்த அப்புவையங்காரெனப் பெயரிய கவிபூஷணம் நரசிம்மாசாரியார் ஸ்வாமி ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகளைக் குறித்துக் கவி பாடியதைக் காண்போம்.

இவர் இயற்றிய “ஸ்ரீவரமங்கைக் கலம்பகம்” என்ற நூலின்கணுள்ள “காப்புச் செய்யுள்” பின் வருமாறு :—

மணவாளமாமுனிவன்.

குணவாளராகு மெதிராசர் தாண்மிசைக் கொண்ட பத்தி
 தணவாத வுள்ளத்தன் மாறன் மறைப்பொருடண்ணரங்கர்
 பணவாளவணை நின்றுற்றுக் கேட்கப் பணித்த வத்தன்
 மணவாள மாமுனிவன் மலர்ப்பாதம் வணங்குதுமே. (4)

[மணவாளமாமுனிவன் - கீத்திருநாமம் ஆச்சிரமஸ்வீகாரம் பெற்றுக்கொண்டபின்பு அழகிய மணவாளனது திருவுள்ளத்துக் குகந்தவரென்று ஆச்சிரமஸ்வீகாரம் கொடுத்த ஸ்வாமியால் சாத்தப்பட்ட திருநாமம்; குணவாளர் ஆகும் எதிராசர் - சகல

கல்யாண குணகனோபேதராயிருக்கிற எம்பெருமானார் ; தான்
மிசை - திருவடிகளிலே ; தணவாக - ஒருகாலும் பிரியாத ; பத்தி ;
பிராவண்யம் ; உள்ளத்தன் - திருவுள்ளத்தை யுடையவன் -
பணம் - படத்தையும் ; வான் அரவு - ஒளிபையுடைய ஆதிசேஷ
னாகிய ; அணைநின்று - பரியங்கத்தினின்று ; உற்று - (பாலகனாக)
கோஷ்டிக்கு எழுந்தருளி ; கேட்க - சிரவணஞ்செய்யும்படி ;
மாறன்மறைப்பொருள் - ஆழ்வார் அருளிச் செய்த திரவிட
வேதாந்தமாகிய ஈடுமுப்பத்தானாயிரத்தை ; பணித்த - ஆனந்திக்
கும்படி உபந்யாசம் செய்த ; அத்தன் - ஸ்வாமி.]

* “ சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியார் தோத்திரப்
பாமாலை ” (மூலமும் உரையும்) என்ற இவரது நூலில்
கீழ்வரும் பாடல் காணப்படுகின்றது.

தனமுந் திரியும் தரணியும் வெஃகித்

தினமுந் திரியுந் திரிபார் - மனமே

குணவாள மாமுனியை கொண்டொண்ட னானம்

மணவாள மாமுனியை வாழ்த்து.

—(காப்பு. 4)

13. பாஷாகவிசேகரர் பரவும் பான்மை.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி
யாளர் இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தான மஹாவித்வான்
† பாஷாகவி சேகரர் ஸ்ரீமாந். ரா. இராகவையங்கார்
அவர்கள் † “ சேதுநாடுந் தமிழும் ” என்ற புத்தகத்தில்
பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்கள் :—

* மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கச் “ செந்தமிழ் ”ப் பிரசுரம்- 63.

† இது மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பதின்மூன்றாம் வருட
விழாக் காலத்தில் இராமநாதபுரத்திற்குரிய மகாசபையிற் படிக்கப்
பெற்றது. “ செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்.” 48. † இராமநாதபுரம்
சமஸ்தானத்தில் உயர்ந்த உத்யோகத்திலிருந்த எமது தந்தை
யாரின் சிறந்த நண்பர்.

“ இங்ஙனம் புண்ணியமும் ஞானமுந் தழைத்த இச்சேது நாடாட்சிபெற்ற பாக்கியவான்களாகிய சேதுபதி களை வைணவரெல்லாம் ‘ திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமாலைக் கண்டேனே யென்னும் ’ என்னு முறையாற் சீராமமூர்த்தியாகவும், சைவரெல்லாம் சீராமநாதமூர்த்தி யாகவும் உபசரித்து உசிதமரியாதை செய்தலும் இந் நாட்டுத் தொன்றுதொட்ட மரபாம். இதனை,

‘ சேதுபதி யென்றுநர சென்மமெடுத் தாய்கமல
மாதபதிக் குன்பேர் வாப்க்குமா—பூதலத்தி
னீயே ரகுராம னின்னையே பெற்றெடுத்த
தாயே யருட்கோ சலை ’

என வழங்கும் பழைய வெண்பாவானும்,

‘ ஆதிபதியான மண்டலாதிபதி வம்சபதி யரசர்க்கென்று
நீதிபதி சத்ரபதி சமஸ்தானபதி விஜய நிறைந்தே நிற்கு
மாதபதி தூரகபதி கஜபதி நராதிபதி வளர்தென்றேவைச்
சேதுபதி தரிசனமே ராமலிங்க தரிசனமாச் செப்பலாமே ’

என்று வழங்கும் பழைய விருத்தத்தானும் நன்கறிந்து
கொள்க.

இவருடைய புண்ணிய நாடு தமிழிற் பெரிய ஞானி
கட்கு மிடமாய தென்பது, சைவத்திற் சிறந்த ஞானயோகி
யாகிய ஸ்ரீதாயுமானவர் நெடுநாட்டங்கிச் சமாதியடைந்
தருளிய முகவையும், விசுவாச்சிகாமணியாய் வைஷ்ண
வாசாரியராய்த் தெய்வமும் அழைத்துப் பேசுந்தாய ஞான
மும் உடைய மணவாள மாமுனிவர் வளர்ந்து சிறந்த
சிக்கற்கடாரமும் தன்பாற்கொண்டு விளங்குவதனாற்
பலரும் அறியத்தக்கது. இவ்விரண்டு ஞானாசாரியர்
களும் பாடியருளிய தமிழ்ப் பாடல்கள் கற்றாரறிந்ததே.
மணவாள மாமுனிவரைத் தெய்வம் அழைத்துப் பேசி
யருளிய செய்தி,

' நாமார் பெரியதிரு மண்டபமார் நம்பெருமாள்
நாமாக வென்னைத் தனித்தழைத்து—நீமாறன்
செந்தமிழுவே தத்தின்செ மும்பொருளை நானுமிங்கே
வந்துரையென் றேவுவதே வாய்ந்து. '

என்று அவர் ஈடுபட்டோதியருளிய வெண்பாவானறிந்தது.
இவர் திருவாலியிற் றிருமங்கைமன்னனைச் சேவிக்கப்
புக்கபோது பாடியருளிய பாடல் :—

' ஈதோ திருவரசீதோ மணங் கொல்லை
யீதோ திருவாலி பென்னுமூ—ரீதோதான்
வெட்டுங் கலியன்வேல் வெற்றி திருமாலெழுத்
தெட்டும் பறித்தவிடம். '

என்பது.

அவர் சேவித்தபோது பாடியருளியது :—

' உறைகழித்த வேலையொத்த விழிமடந்தைமார்தமே
லுறையைவைத்த மனமொழித்தவ் வுலகளந்த நம்பிமேற்
குறையைவைத்து மடவெடுத்த குறையலாளி திருமணங்
கொல்லைதன்னில் வழிபறித்த குற்றமற்ற செங்கையான்
மறையுள்வைத்த மந்திரத்தை மாலுரைக்க வவன்முனே
மடியொதுக்கி மனமொடுக்கி வாய்புதைத்தவ் வொன்னலார்
கறைகுளித்த வேலனைத்து நின்றவிந்த நிலைமையென்
கண்ணைவிட் டகன்றிடாது கலியனானை யானையே. '

என்பது.

இவராசிரியரான திருவாய் மொழிப்பிள்ளையின்
அவதார ஸ்தலம் குந்திநகரமென்ப. இதுவே கொந்தகை
யென்று இப்போது வழங்குவதாம். ” (பக்கங்கள் 10-12)

இதன் முகவுரையில் டாக்டர் வே. சாமிநாதையர்
அவர்கள், “ ..... ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் முதலிய
வைஷ்ணவ ஆசாரியர்களிற் சிலர் அவதரித்த இடங்கள்
அந்நாட்டுள் இன்னவையென்பதும் ... இவைபோன்ற பிற
அரிய செய்திகளும் இந்நூலில் தக்க ஆதாரத்துடன்
முறையே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன ” என்று புகழ்ந்
திருப்பதைக் குறிக்கொள்க.

“ * பாரிகாதை ” யில் இப்பேராசிரியர் மாமுனிகளைப் போற்றியுள்ள பெற்றி பகர்வாம்.

5. பாண்டியற்கு மணமறுத்ததிறம். (பக்கம் 154)
இறுதிப் பாட்டு (65) வருமாறு :—

229. தென்னன் பகைத்த திறமிதுமேற் செப்புவதும்
மன்ன னவைக்கவ்வை வந்திடையே—தன்னகத்துத்
தெய்வப் புலமை தெருள்வித்துப் பாரியருள்
செய்யப் பறியுண் டிறம்.

இதன் கீழ் வரைந்துள்ள உரை பின்வருமாறு :—

“ (இ. - ள்.) .....பாரி அருள் செய்யப்பறியுண்டிறம் -
பாரி தன்பால் அருளுதல் காரணமாகப் பறியுண்ட பகுதி
எ - று. பறியுண்டிறம் மேற் செப்புவது எ - று. ....பறி
யுண்டது குற்றமாகாமெக்கு அருள் செய்யப் பறியுண்ட
திறம் எனப்பட்டது.

‘ உறையழித்த வேலையொத்த விழிமடந்தை மாதர்மே
லுறையவைத்த மனமொழித்தவ் வலகனத்த நம்பிமேற்
குறையவைத்த மடலெடுத்த குறையலாளி திருமணம்
கொல்லைதன்னில் வழிபறித்த குற்றமற்ற செங்கையான்
மறையுள்வைத்த மந்திரத்தை மாலுரைக்க வவன்முனே
மடியொதுக்கி மனமடக்கி வாய்புதைத்தவ் வொன்னலார்
கறைகுளித்த வேலணைத்து தின்றவித்த நிலைமையென்
கண்ணைவிட் டகன்றிடாது கலியணை யாணையே.’

(மணவாள மாமுனிவர்)

என்பதனால்.

‘ வழிபறித்த குற்றமற்ற செங்கையான் ’ எனப்
பிரண்டும் பெரியோர் பாடியருள்வாராதலின் இவ்
வுண்மையுணர்க.”

ஈண்டுக் காட்டிய “ பாட்டு ” முன்னரே குறிக்கப்
பெற்றுள்ளது. தனது கவிக்கு மேற்கோளாக இதனை
வரைந்து போற்றியதிலிருந்து இவ்வாசிரியரின் ஆசார்ய
பக்தி வெளிப்படை.

* அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் நூல் வெளியீடு 1.
(1937-ம் ஆண்டு).

14. * “பெருந்தொகை”யிற் கண்டபடி.

இத்தொகைநூலில் “மணவாள மாமுணிகள் வைபவங்களில் ஈடுபட்டிப் பெரியோர் கூறிய பாசுரங்கள்” (பக்கங்கள். 436-437) என்ற தலைப்பின் கீழ்ப் பதிப்பித்திருப்பன இவை :—

1865. சுருதித் தமிழ்மொழி யுஞ்சுட கோபர் துணையடியைக்
கருதிப் பரவு மெதிராச ராசன் கவியமுதம்
வருதிக் கறிய வுரைசெய் வரமுனி வண்புகழ்போய்ப்
பருதிக் கதிர்செவ்வு மண்டல மேறப் பரந்ததுவே.
1866. வாதுசெய வென்றுசில வாதியர்கள் வந்து (மிக)
மனமுறிய நிற்ப ரொருபால்
வாழியென வேபெரிய சாபமற (நின்று) சிலர்
வந்தனைகள் செய்வ ரொருபால்
போதுமினி வாதமுன பாதமரு ளென்றடி)
புகழ்ந்து சிலர் நிற்ப ரொருபால்
பொங்கிவரு மெங்கள்வினை மங்கவரு ளென்றுசிலர்
போற்றிசெய்து நிற்ப ரொருபால்
ஈதிவை சிடக்கமறை நால் தமிழ் தெரிந்துசில
ரின்பமுற வாழ்வ ரொருபால்
ஏதமற வாதலர்கள் பேதையர் மயக்கற
விறைஞ்சியய னிற்ப ரொருபால்
மாதகவி னானுலக மேழையு மளிக்கவென
வந்தவெதி ராச னடிசேர்
மாமுனிவர் தீபமரு ளாளுமண வாளமுனி
மன்னுமடம் வாழும் வளமே.
1867. மண்ணாடு வாழவந் தோன்மண வாள முனிவன் வண்மைக்
கண்ணா ரருளுக் கிலக்காக வாழவுங் கண்டவன்றன்
திண்ணா ரடிகளிற் குற்றேவல் செய்து திரியவுநாம்
எண்ணா திருக்க நடுவே நமக்குவந் தெய்தியதே.

*மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கச் “செந்தமிழ்”ப் பிரசுரம்.
62. சென்னை யூனிவர்ஸிடி தமிழ்—லெக்ஸிகன் ஆபீஸ் தலைமைப்
பண்டிதர் ராவ்ஸாஹெப் கிராமநாதபுரம் மு. கிராகவையங்காள்
தொகுத்தது.

1868. பொன்னிதனிற் குளிர்நகரந் தனிற்புகுதப் பெற்றோம்
 பொருவருஞ்சீர் நம்பெருமான் பதம் புகழ்ப் பெற்றோம்
 மன்னியசீர் மணவாள மாமுனியென் னையன்
 வாழ்ந்திருக்கு மடந்தன்னில் வந்திருக்கப் பெற்றோம்
 சென்னிதனி லவனடியார் பதஞ்சூடப் பெற்றோம்
 திருமலையாழ் வாரிலென்றுஞ் சிறந்திருக்கப் பெற்றோம்
 பின்னையவர்க் கந்தரங்கர் பேரருளும் பெற்றோம்
 பெருந்திவத்தி லின்பமிங்கே பெருகவும் பெற்றோமே.

திரு நாராயணபுரம் ஆயி அருளிச்செய்தது.

1869. பூதூரில் வந்துதித்த புண்ணியனோ பூங்கமழும்
 தாதார் மகிழ்மார்பன் னுனிவனோ—தாதார
 வந்தநெடு மாலோ மணவாள மாமுனிவன்
 எந்தையிவர் மூவரிலும் யார்.

15. அண்ணங்கராசாரியர் அன்புப் பெருக்கு.

பெருமாள் கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகளிடம் தமக்குள்ள ஈடுபாட்டைப் பல படியாகக் காட்டியுள்ளார். அவற்றிற் சில இவண் காட்டுதும்.

“ திவ்யப்ரபந்ததிவ்யார்த்த தீபிகையின் முகவுரை ” யின் தொடக்கத்திலுள்ள சில பாக்கள் முதற்கண் தருதும்.

“ நெடியானருள் சூடும் படியான் சடகோபன்
 அடிசேரடியார்கட் கடையா விடர்தானே.”

“ அருமறை முடியினரும் பொருள்தந்த
 வரவர முனியின் திருவடிவாழிய.”

“ வரவர முனியடி வணங்கும் வேதியர்
 திருவடியிணைகளென் சிரமேற் சேர்கவே.”

“ மணவாள மாமுனிகள் வைபவம் ” எனும் இவரது நூலினின்று சில பங்கீதிகள் வருமாறு :—

மாமுணிகளின் திருவவதாரம்.

“ தொல்லைவாதியர்களின் வாழ்வு அறவும், மறையவர் தம் தாழ்வு அறவும், தாரணிதவம் பெறவும், தத்துவ நூல்கள் கூழறவும், இந்நிலவுலகத்திலே திருவவதரிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றிய திருவனந்தாழ்வான் நல்லார் நவில் குரு கூரென்கிற ஆழ்வார் திருநகரியில் திருநாவீறுடைய பிரான்தாஸரண்ணர் என்கிற மஹாசார்யனை ‘பிதரம் ரோசயாமாஸ’ என்கிற கணக்கிலே தந்தையாகவுகந்து அவருடைய திருக்குமாரராய் (கலியுகாதி நாலாயிரத்து நானூற்றொழுவத்திரண்டாவதான) ஸாதாரண வருடத்தில் ஐப்பசி மாதத்தில் திருமூல நஷ்டத்திரத்தில் அந்தத்திரு நகரியில் திருவவதரித்தருளினான். அந்த நன்னாளின் சிறப்பை,

“ செந்தமிழ் வேதியர் சிந்தை தெளிந்து சிறந்து மகிழ்ந்திடுநாள்
 சீருல காரியர் செய்தருள் நற்கலை தேசு பொலிந்திடுநாள்
 மந்தமதிப்புவி மானிடர் தங்களை வானிலுயர்த்திடுநாள்
 மாசறுஞானியர் சேரெதிராசர் தம்வாழ்வு முளைத்திடுநாள்
 கந்தமலர்ப்பொழில் சூழ்குருகாதிபன் கலைகள் விளங்கிடுநாள்
 காரமர் மேனியரங்கநகர்க் கிறை கண்கள் களித்திடுநாள்
 அந்தமில் சீர்மணவாள முனிப்பரணவதாரஞ் செய்திடுநாள்
 அழகு திகழ்ந்திடுமைப் பசியில் திருமூலம தெனுநாளே.”
 என்று பாசுரமாகவும்,

‘யந்மூலமாச்வபுஜமாஸி’ ‘யதவதரணமூலம்’

இத்யாதி சீலோகங்களாகவும் பின்புள்ள முதலிகள் அநு ஸந்தித்தார்கள்.

இங்ஙனே உலகுக்கெல்லாம் ஒருயிராகத் திருவவதரித் தருளின திவ்ய மூர்த்திக்கு ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய திரு நாமத்தைச் சாத்த விரும்பிய பெரியார் ‘அழகிய மண வாளன்’ என்று திருப் பெயரிட்டனர். அழகிய மணவாள நாயனார் என்று சிறப்புத் திருநாமமாக வழங்கி வந்தது.”

யதிராஜவிம்சதி அருளிச் செய்தல்.

“அந்த உடையவர் திருவடிகளிலே ஒரு ஸ்தோத்ரம் விஜ்ஞாபிக்க வேணுமென்று ஆசார்ய நியமனமாக, யதிராஜவிம்சதி யென்னும் ஸ்தோத்திரத்தை யதீந்த்ர ப்ரவணர் விஜ்ஞாபித்து, அதில் ‘ஸ்ரீமந்யதீந்த்ர தவதிவ்ய பதாப்ஜ ஸேவாம்’ என்கிற ச்லோகத்தினால் ஸ்வாசார்ய விஷயத்தில் உபகாரஸ்ம்ருதியையும் ப்ரகாசிப்பித் தருளி னார். அப்போது அருகே யிருந்த முதலிகள்,

“வல்லார்கள் வாழ்த்துங் குருகேசர் தம்மை மனந்து வைத்துச் சொல்லார வாழ்த்தும் மணவாள நாயனார் தொண்டர் குழாம் எல்லாந்தழைக்க எதிராசவிம்சதி யின்றளித்தோன் புல்லாவிந்தத் திருத்தாளிரண்டையும் போற்று நெஞ்சே.”
என்கிற பாசுரத்தை விஜ்ஞாபித்தனர்.”

மாமுனிகள் திவ்யஸூக்திகளருளிச் செய்தல்.

“ஏற்கனவே அவதரித்துள்ள பூர்வாசார்ய திவ்ய ஸூக்திகளை ப்ரவசனம் செய்தருள்வதிலேயே மிகுந்த அபி நிவேசமுடையரான மாமுனிகள் ஸ்வதந்த்ரமாகச் சில க்ரந்தங்கள் இட்டருளத் திருவுள்ளமுடையவரல்லரே யானா லும், இவ்வுலகின் பாக்யபரிபாக மடியாக சிஷ்யர்களின் ப்ரார்த்தனைக்கிணங்கியும் பகவந் நியமனத்தை முன் னிட்டும் ‘தேனேபாலேகன்னலே யமுதே’ யான பல திவ்ய க்ரந்தங்களையும் அருளிச் செய்தருளும்படி யாயிற்று.

அவற்றின் விவரணம் வருமாறு:—பிள்ளை லோகாசார்ய ரருளிச் செய்த ரஹஸ்யங்களில் ஸ்ரீவசநபூஷணம், தத்வத் ரயம், முமுகூஃப்படி என்கிற மூன்று ரஹஸ்யக்ரந்தங்கள் மிகச் சிறந்தவைகளும் ப்ரதானங்களுமாகையாலே அம் மூன்றுக்கும் வியாக்கியானமிட்டருளினார்.

பிள்ளை லோகாசார்யருடைய திருத்தம்பியாரான அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் அருளிச் செய்த

ஆசார்ய ஹ்ருதயமென்னும் ரஹஸ்யரத்னத்திற்கு வியாக்கியான மிட்டருளினார்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை நாலாயிரத்திற்கும் பூர்த்தியாக வியாக்கியான மருளிச் செய்திருந்தும் அதில் பெரியாழ்வார் திருமொழி முதற் பாசரம் தொடங்கி “வாக்குத்தாய்மை யிலாமையினாலே மாதவா வுன்னை” (5-1-1) என்கிற வளவும் வியாக்கியானம் கரையானுக்கு இரையாகி துர்லபமாய்விட்ட படியாலே அவ்வளவுக்குத்தாம் வியாக்கியானமிட்டருளினார். அந்த வியாக்கியானத்தை மஹான்கள் ஸேவித்து “அந்தோ! நாலாயிர வியாக்கியானமும் கரையானுக்கு இரையாகி யிருந்தால் நலமா யிருக்குமே; இங்ஙனே தேனும் பாலுமமுது மன்ன வியாக்கியானத்தை மாமுனிகள் பூர்த்தியாக இட்டருளும் படியான பாக்கியம் நேர்ந்திருக்குமே” என்று பரஸ்பரம் வியந்து உவந்து பேசிக் கொண்டார்கள்.

இராமாநுச நூற்றந்தாதிக்கும், அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானாரருளிச் செய்த ஞானசாரப் பிரமேயசாரங்களுக்கும் வியாக்கியானம் செய்தருளினார். கீதைக்குத்தாற்பர்ய தீபமென்றொரு வியாக்கியானம் இட்டருளினார். ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படிக்கும் தாமருளிச் செய்த ரஹஸ்யவ்யாக்கியானங்களுக்கும் பிரமாணத்திரட்டுகள் ஸங்க்ரஹித்தருளினார். திருவாராதநப்ரயோகமொன்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். உபதேச ரத்தினமாலை, திருவாய் மொழி நூற்றந்தாதி, ஆர்த்தி என மூன்று தமிழ்ப் பிரபந்தங்களருளிச் செய்தார். (தேவராஜ மங்களமும் யதிராஜ விம்சதியுமருளிச் செய்தமை கீழே நிரூபிக்கப் பட்டது.) மற்றும் ஸ்ரீ ஸ-ஓக்தி விசேஷங்களுண்டாகில் கண்டு கொள்வது.”

மாமுனிகளின் ஸ்ரீ ஸ-ஓக்திப் பெருமை.

“உலகில் ஸ்ரீ ஸ-ஓக்திகளருளிச் செய்தவர்கள் பல ஆசார்யர்களுமுண்டு. எனினும், மணவாள மாமுனி

களின் திவ்ய ஸ்ரீ ஸ-ஓக்திகளின் மாதூர்யமும் காம்பீர்யமும் அர்த்த புஷ்டியும் ரஸபுஷ்டியும் அநிதர ஸாதாரணமாகவே யிருக்கும். “நாமூலம் லிக்யதே கிஞ்சித் நாநபேக்ஷித முச்யதே” என்னும்படி யமைந்த வியாக்கியானம் மாமுனி களுடையதேயாம். வேறு எந்த ஆசிரியரும் இங்ஙனே வியாக்கியானம் அமைக்கக் கற்றிலர் என்றால் இது அதிசயோக்தியேயாகாது. பல மதாந்த்ரங்களைக் கண்டித்து எழுதினாலுங்கூட ஒருவருடைய மனமும் நோகாதபடிக்கும் வ்யர்த்த தூஷண பரிஹாஸங்களைச் சிறிதும் புகவிடாத படிக்கும், எந்த இடத்தை யெடுத்தாலும் சாஸ்த்ரார்த்தமே கைகொள்கணியாம்படிக்கும் ‘ஸகலசாஸ்த்ர பாரங்கதர் இவரொருவரே’ என்று திண்ணமாக எண்ணும் படிக்கும், அநந்வயம் க்விஷ்டாந்வயம் மயங்க வைத்தல் முதலிய தோஷங்களுக்குச் சிறிதும் இடமில்லாத படிக்கும் ஸ்ரீ ஸ-ஓக்திகளருளிச் செய்தவர் மாமுனிகளொருவரே. ஸ-ஓத்ரம் போன்ற பிள்ளை லோகாசார்ய திவ்ய ஸ-ஓக்தி களுக்கு அவதாரிகையிடுகிற அழகும் மூலத்திற்கு அர்த்த யருளிச் செய்கிற வைகரியும், ஆங்காங்கு அர்த்தங்களைப் பிண்டகரித்து நியமித்தருளுகிற அற்புதமும் உள்ளந் தோறு மென்னெஞ்சு எரிவாய்மெழு கொக்கும்.

வஸ்துத : இவ்வாசிரியருடைய ஸ்ரீ ஸ-ஓக்திகளை ஸேவித்த பின்பு இன்னொரு வாக்கில் வாயை வைத்தால் “ஸ்தி தேரவிந்தே மகரந்த நிர்ஃபரே மதுவ்ரதோநேக்ஷு ரகம் ஹிவீக்ஷதே” என்ற ஸ்ரீ ஆளவந்தார் ஸ்ரீ ஸ-ஓக்திக்கு விருத்தமாகச் செய்கிறோமென்கிற எண்ணமுண்டா கிறதேயன்றி வேறில்லை. பல சொல்லியென் ? மற்றையோ ருடைய நூல்களைக் காணும்போது அவரவர்களுடைய ஞானத்தை அளவிட்டு அறியும்படியாக வுள்ளது ; மண வாள மாமுனிகளின் வியாக்கியானங்களை ஸேவிக்கு மளவில், திருவடியைப் பற்றிப் பெருமானருளிச் செய்த திருவாக்கே நினைவுக்கு வருகின்றது.

“நாருக்வேதவி நீதஸ்ய நாயஜூர் வேததாரிண: |
நாஸாம வேத விதுஷ: சக்யமேவம் ப்ரபாஷிதும் |

இத்யாதி வால்மீகி வாக்கும், “இல்லாத வுலகத்தெங்கு
மீங்கிவனிசைகள் கூறக், கல்லாத கலையும் வேதக்கடலுமே
யென்னுங் காட்சி, சொல்லாலே தோன்றிற்றன்றே ஆர்
கொலிச் சொல்லில் வல்லான்?, வில்லார் தோளிளையவீர் |
விரிஞ்சனோ விடைவலானோ?” என்ற கம்பர் வாக்கும்
உண்மையில் மாமுனிகள் விஷயத்திலே தான் பொருந்தக்
காணலா மென்பது அநஸ்யுக்களின் அநவத்ய
ஸித்தாந்தம்.”

வைபவ நிகமநம்.

“நம்மாழ்வார் தம்முடைய பெருமையை “துவளில்
மாமணிமாடம்”, “உண்ணுஞ் சோறுபருகுநீர்” முத
லான திருவாய்மொழிகளில் தாமே வெளியிட்டுக்
கொண்டவாறு போல, மாமுனிகளும் ஆர்த்திப்பிரபந்தத்தில்
ஒரு பாசுரத்தினால் தமது பெருமைகளைத் தாமே அருளிச்
செய்யும்படியாயிற்று நம் போல்வார் அநுதினம் அநு
ஸந்தித்து உய்வதற்காக. அந்தப் பாசுரமே பக்தர்களுக்கு
நித்யாநுஸந்தேயமாகக்கடவது: அதாவது:—

தென்னரங்கர் சீரருளுக் கிலக்காகப் பெற்றோம்

தேவனுறை திருப்பதியே யிருப்பாகப் பெற்றோம்

மன்னியசீர் மாறன்கலை யுணவாகப் பெற்றோம்

மதுரகவி சொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்

முன்னவராம் நம்சூரவர் மொழிகளுள்எப் பெற்றோம்

முழுதுநமக்கவை பொழுது போக்காகப் பெற்றோம்

பின்னையொன்று தனினைஞ்சு பேராமற் பெற்றோம்

பிறர்மினுக்கம் பொருமையிலாப் பெருமையும் பெற்றோமே.

என்பதாம்.”

16. அந்தாதித்தனியன்கள்.

“ திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதித் தனியன்கள்
வருமாறு :—

அல்லும் பகலும் மனுபவிப்பார் தங்களுக்குச்
சொல்லும் பொருளுந் தொகுத்துரைத்தான்—நல்ல
மணவாள மாமுனிவன் மாறன் மறைக்குத்
தணவாநூற் றந்தாதி தான்.

[அல்லும் பகலும் - இரவும் பகலுமாகிய எக்காலத்தும் ;
தொகுத்து - ஸங்கிரஹமாக ; உரைத்தான் - அருளிச் செய்தார் ;
மாறன் மறை - நம்மாழ்வார் திருவாய் மலர்ந்தருளின தமிழ்
வேதமான திருவாய் மொழிக்கு ; தணவா - மிகவும் பொருந்தின ;
நூற்றந்தாதி - ‘ திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி ’ என்ற பிரபந்தம்.]

மன்னு புகழ்சேர் மணவாள மாமுனிவன்
தன்னருளா லுட்பொருள்கள் தன்னுடனே—சொன்ன
திருவாய் மொழிநூற்றந் தாதியாந் தேனை
ஒருவா தருந்துநெஞ்சே யுற்று.

[மன்னுபுகழ் - நிலைபெற்ற கீர்த்தியை ; சேர் - உடையரான ;
அருளால் - சிருபையினாலே ; உள் பொருள்கள் - ஆழ்ந்த
கருத்துக்கள் ; தன்னுடனே - அமையுமாறு ; சொன்ன - அருளிச்
செய்த ; ஒருவாது - இடைவிடாமல் ; அருந்து - பருகுக ; உற்று -
ணன்றி.]

17. மாலையின் எழுபத்து நான்காம் பாட்டு.

“ உபதேசரத்தின மாலை ” 74-ஆம் பாட்டு பின்
வருமாறு :—

மன்னுயிர் காளிங்கே மணவாள மாமுனிவன்
பொன்னடியாஞ் செங்கமலப் போதுகளை—உன்னிச்
சிரத்தாலே தீண்டில் அமானவனு நம்மைக்
கரத்தாலே தீண்டல் கடன்.

[மண் உயிர்காள் ! - பொருத்தமுடைய சேதநர்களே ; இங்கே-
இந்திலவுலகில் ; செங்கமலம்போது - செந்தாமரைப் புஷ்பம் ;
“ பொன்னடியாம் செங்கமலம்போது ” என்னும் திருநாமத்தை
யுடைய ஸ்ரீ பாதுகைகளை ; உன்னி - ஊன்றி ; சிரம் - தலை ;
கரத்தால் - கையினால் ; தீண்டல் - ஸ்பர்சித்தல் ; கடன் - அப்ர
யோஜனம்.]

“ இவ்விடத்தில் காரப்பங்காடு *ஸ்ரீ உ. வெ. சிங்கப்
பெருமாள் ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகளின் திருவடிகளை
உன்னிச் சிரத்தாலே தீண்டுமவர்களுக்கு அமநாவகரஸ்
பர்சம் அநாவச்யம் என்றருளிச் செய்வர். ” [ஸ்ரீராமாநுஜ
ஸித்தாந்த வைஜயந்தீ, தொகுதி 1, பகுதி 12, பக்கம் 295].

18. சங்கவித்வானின் பொன்மொழி.

திருவல்லிக்கேணித் தமிழ்ச் சங்க வித்வான் ஸ்ரீமான்
ஸ்ரீரங்கம் உ. வே. சடகோபாசாரியஸ்வாமிகள்
“ ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் விஷயமாக பூர்வாசார்யர்கள்
அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்கள் ” எனும் கிரந்தத்தில்
எழுதுவதாவது :—“ மணவாளமாமுனிகள் அவதரித்த
காலம் : கலி 4471-க்குமேல் ஸாதாரண ஶ்ரீ ஐப்பசி மீ
முல நகரத்திரத்தில். அவதரித்ததிவ்யதேசம் ஆழ்வார் திரு
நகரியில். திருவம்சம் : கோமடத்து திருவம்சஸ்தரான
திகழக்கிடந்தார் அண்ணருக்கு திருக்குமாரராய் திருவனந்
தாழ்வான் அம்சமாய் அவதரித்தார்.

* இந்த ஸ்வாமி திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி ஸ்வாமி
ஸபா மாடியில் செய்த பகவத் விஷய உபந்யாசங்களை
ஆதரத்துடன் கேட்டவர்களில் அடியேனும் ஒருவன்.

§ எமது விருப்பத்துக்கிணங்கி நம் சங்கத்தில் அடிக்கடி அரிய
பெரிய உபந்யாசங்கள் செய்துவருபவர். எமது திருத்தகப்பனார்
அத்தான் செல்லமய்யங்கார் ஸ்வாமி இவரது வம்சஸ்தர்.
(பூர்வம் நங்கவரம்) பின்னர் அவர்கள் ஸ்ரீஅதேஹாபில மடத்துச்
சிஷ்யராயினர் என்பர்.

திருநாமம் : அழகியமணவாளர். திருவாய்மொழிப் பிள்ளை திருவடியில் ஆசீரயித்து பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் பெற்று, ஸகலசாஸ்த்ரங்களையும் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளையும் திவ்யப்ரபந்த பகவத்விஷயம் முதலான ஸம்ப்ரதாயகரந்தங்களையும் அதிகரித்தெழுந்தருளியிருந்து துரியாசீரம ஸ்லீகாரம் செய்து மணவாளமாமுணிகள் என்னும் திருநாமம் பெற்று பெரியபெருமாள் நியமனத்தால் கோயிலிலே நித்யவாஸமாயெழுந்தருளியிருந்து பரமதநிரஸநமும் ஸ்வமதஸ்தாபனமும் செய்து தரிசனத்தை வளர்த்துவந்து ஈடு முப்பத்தா ரூயிரம் என்னுந் திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநம் உபந்யஸிக் கக் கேட்டு பெரியபெருமாள் போரவுகந்து தாமும் சிஷ்ய ராய் கோஷ்டியில் ஒருபாலனாய் நின்று ஸ்ரீசைலேசதயா பாத்ரம் என்னும் தனியனைத் திருவாய்மலர்ந்தருளி அந்தர்த் தானமாணர்.

இந்தத் தனியனை திவ்யப்ரபந்தம் தொடக்கம் சாற்று முறைகளிலும் மற்றும் தர்சனகரந்தாரம்பங்களிலும் அரு ஸந்திக்கும்படி கோஷ்டியிலுள்ளார் நியமித்தருளிணர்ர்கள். திருநாடலங்கரித்தது : ருதிரோத்காரி ஶ்ரீ மாசி மீ க்ருஷ்ணபக்ஷ த்வாதசியில். செய்தருளினப்ரபந்தங்கள் : தத்வத்ரயவ்யாக்யானம், ரஹஸ்யத்ரயவ்யாக்யானம், ஸ்ரீவசனபூஷணவ்யாக்யானம், ஆசார்யஹ்ருதயவ்யாக்யா னம், ஞானஸாரப்ரமேயஸாரவ்யாக்யானம், பெரியாழ்வார் திருமொழிவ்யாக்யானம், ராமாநுஜ நூற்றந்தாதிவ்யாக்யா னம், ஈட்டுப்ரமாணத்திரட்டு, தத்வத்ரயப்ரமாணத்திரட்டு, ஸ்ரீவசனபூஷணப்ரமாணத்திரட்டு, உபதேசரத்தினமாலே, திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி, ஸ்ரீஆர்த்தி, ஸ்ரீயதிராஜவிம் சதி, திருவாராதனகரமம் முதலியன.

திருநாமங்கள் : மணவாளமாமுணி, பெரியஜீயர், வரவரமுணி, வரயோகி, ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகீந்த்ரர் ; ரம்யஜாமாத்ருமுனிந்த்ரர் ; யதீந்த்ரப்ரவணர் ; ராமாநுஜன் பொன்னடி, அழகியமணவாளஜீயர். திருவடியில் ஆசீர யித்தமுதலிகள் : எறும்பியப்பா, கந்தாடையண்ணன்,

ப்ரதிவாதிபயங்கரஅண்ணன், பரவஸ்தூர் பட்டர்பிரான் ஜீமீ, வானமாமலைஜீயர், திருவேங்கடஜீயர், அப்பிள்ளை, அப்பிள்ளார்.

இவர்கள் அஷ்டதிக்കெஜங்கள் என்னப்படுவார்கள். இன்னும் ஆச்சர்யத்தமுதலிகள் அஸங்க்யேயர்.”

19. சேரன்குளம் வித்வானின் நிர்வாஹம்.

சேரன்குளம் ஸ்ரீ உ. வே வித்வான் வெங்கடாசார்ய ஸ்வாமி * “எம்பெருமானார் அவதார ரஹஸ்யம்” என்ற வியாசத்தில் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார் :—

“இனி, நித்யஸூரிகளை அவதரிக்கச் செய்தானாகில் அவர்கள் தாம் அடியறியுமவர்களாகையாலே ஸம்ஸார பயம் தமக்கில்லாமையாலே தாம் தொடங்கிய காரியம் தலைக்கட்டுமளவும் பொறுத்து நின்று திருத்தப் பார்ப்பார்கள். ஆகையால் நித்ய ஸூரிகள் ஆசார்யர்களாக அவதரிப்பதுதான் சாலப் பொருத்த முடையதாம். ஆசார்யர்கள் நித்திய ஸூரிகளாகும் போது ஜ்ஞான வைராக்கியமும் அநுபோகச் சிறப்புங் குறைவுபடாமையாலே பதற்றமும் வராது.

இவ்வாறு அவதார விசேஷமாயுள்ள ஆசார்ய பரம் பரைக்கு நடுநாயகமாய் விளங்குகின்றவர் எம்பெருமானார் ராவர். ஒரு ஹாரத்தின் நடுவே யமையப் பெற்ற நாயக ரத்தினம் இரு புறத்திற்கும் ஓரழகைப் பிறப்பிப்பது போல,

* ஹரிஸமயதிவாகரம். (தொகுதி 8, பகுதி 10, பக்கங்கள் 143-145). இதன் பத்திராதிபர் பண்டித. ஆ. அரங்கராமாநுஜன் அவர்கள் எம்மிடம் பேரன்பு பூண்டவர். எமது பேராசிரியர் பிரும ஸ்ரீ. சி. நாராயணஸாமி அய்யரவர்கள் தலைமை உபாத்தியாயராய்த் திகழ்ந்த மதுரை சேதுபதி உயர்தரக் கலாசாலையில் தமிழ்ப் பண்டிதராய் விளங்கியவர் ; தொண்டர் திலகம்.

இவரும் முன்னும் பின்னு முள்ள ஆசார்ய பரம்பரைக்கு ஒரு பெருமையை உண்டுபண்ணு நிற்பர். இதனை நிகமாந்த தேசிகன் “மஹதீகுரு பங்க்தி ஹாரயஷ்டி : யதிராஜேந நிபத்த நாயகஸ்” என்று ஆசார்ய பரம்பரை யாகிய ஹாரமானது, எம்பெருமானாகிய நாயகக் கல்லாலே பெருமை பெற்று விளங்கு மென்றருளிச் செய்தார். அஃதாவது ஹாரம் போலே ஓராண்வழியாய்த் தொடர்ந்து வருகிற குரு பரம்பரைக்கு நடுவில்நின்று பெருமையை விளைக்குமவ ரென்பதாம்.

மேலும், ஹாரம் என்று குறிப்பிட்ட முறையால், ஹாரமானது முகப்பிலே தொடங்கப்பெற்று நடுவிலே கொண்டு மறுபடியும் முகப்பிலே முடியப் பெறுவதாயிருக்கும். முகப்பும் நாயகமும் நிற்க, இரண்டு பக்கமுள்ள ரத்தினங்களோ முத்துக்களோ கணக்கிட ஒற்றுமைப் பட்டும் நிற்கும். இஃதல்லாமலும் ஒரு மண்டலாகாரமாய் ஹ்ருதயத்திலே தரிக்கக் கூடியதாயு மிருக்கும். இங்கும் பெரிய பெருமானாகிய முகப்பிலே தொடங்கி எம் பெருமானாரை நாயகமாய் நடுவிலே கொண்டு மணவாள மாமுனிவரைவந்து, பின்பு அஷ்டதிக்கஜங்களாய் அமையப்பெற்ற ஆசார்யர்களாலே இது பல படியாகப் பெருகிற்றே யாகிலும் பெரிய பெருமாள் மணவாள மாமுனிகளிடம் சிஷ்யராய் அமர்ந்து பகவத் விஷயங் கேட்டுவந்த முறையாலே அங்கொருவாறு முடியப் பெற்று, ஒரு மண்டலாகாரமாய்ப் பெரிய பெருமானுக்கும் மற்றையார்கட்கும் ஹ்ருதயத்திலே தார்யமா யிருக்கையாலே இதை “குரு ஹாரயஷ்டி:” என்று குறிப்பிட்டதாகவும் கொள்ளலாம்.

இங்கும் இருபுறமும் கணக்கில் ஒற்றுமைப்பட்டிருக்கும். பெரிய பெருமானுக்குப் பின்னர் எம் பெருமானார் வரை நடுவில் பிராட்டி தொடங்கி எட்டு ஆசாரியர்களாவார்கள். அப்படியே எம்பெருமானுக்குப் பின்னர் பெரிய பெருமாள்வரை எம்பார் தொடங்கி எட்டு

ஆசார்யர்களாவார்கள். ஆனால் வேதாந்த தேசிகள் காலத்தில் மணவாள மாமுனிகள் அவதாரமும் பெரிய பெருமானுடைய சிஷ்ய பாவமும் இல்லையே யென்று சங்கையுண்டாகலாம். ஆனால் வேதாந்த தேசிகள் ஸர்வஜ்ஞராகையாலே * “பொலிக் பொலிக்” போல மேல் நடக்கப் போவதை நோக்கி அருளிச் செய்தாரென்பது குற்றமாகாது.

மேலும் இம் மஹாநுபாவர் திருவாக்கிலிருந்து அநுபவ பரிவாஹமாய் அவசமாய் வந்த சொல்லாகையாலே † “ருஷீணாம் புநராத்த்யாநாம் வாசமர்த்தோநு தாவதி” என்றபடி இவர் அவசமாய் அருளிச் செய்ததே காரணமாகப் பெரிய பெருமாள் மணவாள மாமுனிகளுக்குச் சிஷ்யராயமைந்தாரென்பது மிகவும் பொருத்தமாகும்.

வேதாந்த தேசிகள் ஸ்ரீஸக்திக்கு மணவாள மாமுனிகளுக்குச் சிஷ்யராயமைந்தது காலபேத முள்ளதாகையாலே அது விஷயமாகுமா? ஆகாதா? என்கிற சம்சயமே வேண்டாம். பொதுவாகப் பல ஆசார்யர்களும் குரு பரம்பரையை ஹாரமாகவும், எம்பெருமானாரை நாயகமாகவும் அருளிச் செய்து போருகையாலே ஹாரத்துக்குள்ள நிலைமையை நிதானித்து ஒளசித்யத்தாலே இப்படிக் கொள்ளத் தட்டில்லை. பெரிய பெருமாள் ஒரு வருஷம் உத்ஸவத்தை நிறுத்திப் பகவத் விஷயத்தை மணவாள மாமுனிகள் வாய்கொண்டு கேட்டுகந்தாரென்பது யாவரு மறிந்ததே. அவருடைய சிஷ்யபாவத்தை

* திருவாய் மொழி (5 - 2)

† இதன் பொருளாவது:—ஸர்வஜ்ஞராயுள்ள பெரியார் அர்த்தத்தை நிதானித்துச் சப்தத்தைப் பிரயோகிக்காவிடிலும், இவர்கள் வாய்வழியே வந்த சொல்லைப்பற்றி அர்த்தம் தொடர்ந்து செல்லுமென்பதாம்.

மணவாள மாமுனிசுரீர்த்த திவஸக் கொண்டாட்
டத்தை இன்றளவும் பெரிய பெருமாள் அநுஷ்டித்து
வருகையாலே காணலாம்.”

20. அந்தாதி பாடியவந்தணர்.

பண்டிதர் “பாலசரசுவதி” பி. ஆர். கிருஷ்ணமா
சாரியர் “*மணவாள மாமுனி நூற்றந்தாதி” பாடி
யுள்ளார். இது “காப்பு”ச் செய்யுட்கள் இரண்டும்
“வாழி”ப்பாக்கள் இரண்டும் நீங்கலாக நூற்றெட்டுப்
பாட்டுக்கள் கட்டளைக் கலித்துறையில் அந்தாதித்தொடை
யில் அமைந்துள்ளது.

காப்புச் செய்யுள் முதலாவதும் வாழித்திருநாம
ஆதிப்பாட்டும் “திருவேங்கடநாத மெய்த்தேசிகளை”க்
கொண்டாடுகின்றது.

இந்நூலின் ஆதியந்தப்பாக்கள் பின்வருமாறு :—

சீர்கொண்டு நானூந் துதிநெஞ்ச மேநந் திருமகன்கோன்
றுர்கொண்ட தண்டின வச்சர னாமகிழ்த் தாமனடிப்
பேர்கொண்ட வண்ண விராமா நுசமுனி பெய்கழற்றூ
னூர்கொண்ட சிந்தை மணவாள மாமுனி யொண்புகழே. (1)

வேதப் பொருளெம் மணவாள மாமுனி வித்தகளைக்
காதற் பெருக்குடன் யாமுட்கொண் டோமது கண்டுவிரைந்
தோதற் கரியவொண் பாற்கடல் போல்வளர்ந் தோங்கிவந்தெந்
தீதற் றிடும்படி செய்தெம்மை மற்றவன் சீர்கொண்டதே. (108)

இப்பாவலர் தாம் செய்யுங் கிரிசைகளை

“தொழுவேணுண் பாதந் துதிப்பேணுண் னாமந் துள்ளிக்குனித்து
விழுவே னுணது திருமுன்பு ரோமங்கள் மெய்சிலிர்ப்ப
வெழுவேன் மகிழ்ச்சி மணவாள மாமுனி யேயுனைக்கண்
டழுவேன்கண் னுணந்த நீர்பாய யான்செய்யு மாறிவையே.” (24)
எனச் செப்புகின்றார்.

* இப்பிரதியை நல்கியழீமான் திருவாலி அ. கிராமாநுஜா
சாரியார் அவர்கட்கு எமது நன்றி என்றும் உரித்தாகுக.

“மணவாள மாமுனி வந்தார்; அஞ்சல் என்று அளித்தார்; ‘உன் மனத்தை இடமாகத்தந்தால் அதனுள் ளிருப்பேன்’ என உரைத்தார்; ‘இதோ தந்தேன்’ என்றேன்; புகுந்து உள்ளிருந்துகொண்டார்.” இவ்வரலாற்றை இப்பாலசரசுவதி,

“வந்தா னெனை யஞ்ச லென்றளித் தானுன் மனமிடமாத் தந்தா யெனிலதற் குள்ளுறை வோமெனத் தானுரைத்தா னிந்தா வெனக்கொடுத் தேன்புகுந் தானுள் ளிருந்துகொண்டா னந்தாம மொத்து மணவாள மாமுனி யாம் வள்ளலே.” (58) என இயம்புகின்றார்.

21. முற்றுரை.

பாவளருந்தமிழ் கூறு நல்லுலகிற்குேன்றிய அண்ணல் மணவாள மாமுனிவரை நற்றமிழரேத்தியவாற்றை சிற்றறிவிற்கெட்டியவாறு ஒருவாறுரைத்தனம். “முப்பத்தாறு யிரப்பெருக்கர்” என அம்மாயோகியைப் போற்றுவதோடு நின்றுவிடாமல் அவர் விளக்கிப்போந்த ஈட்டின் சூட்பத்தை அனைவரும் அறிந்துய்யுமாறு எளிய தமிழ் நடையில் விரித்து, என்றும் அவரது சீர்நிலைத் திருக்கச் செய்வதே கற்றறிந்தார் கடமையாகும். வண்டமிழிலுள்ள ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயல்கள் இருபத்து நான்கினுக்கும் தனித் தமிழிலேயே உரை வகுத்து ‘அந்தணரந்திய ரெல்லையில் நின்ற அனைத்துலகும்’ உய்யுமாறு செய்வதினும் பேருபகாரம் வேறு உளதோ?

“... .. ப்ரபந்தசாரம்
சிந்தையினுலனுதினமுஞ் சிந்திப்போர்க்குச்
சேமமதாந்திருமாறன் கருணையாலே.”

நன்றி மறவாமையை உற்ற துணையாய்க்கொண்ட நந் தமிழ் நாட்டினர் மேன்மேலும் சீருஞ்சிறப்பு மெய்தி

வளர்ந்தோங்குமாறு செந்தாமரைக் கண்ணன் திருவ
சுரப்பாகாக. வாழ்க உலகெலாம்.

மையுமா கடலு மயிலுமா மழையு
மணிகளுங் குவளையுங் கொண்ட
மெய்யனே ! அடியோர் மெய்யனே ! விண்ணோ
ரீசனே ! நீசனே னடைந்தேன்
கையுமா ழியுமாய்க் களிறுகாத் தவனே !
காலனார்தம ரெனைக்கவராது
ஐயனே ! வந்தன் றஞ்சலென் றருள்தென்
னயிந்தைமா தகரமர்ந் தானே. !

—(தேசிகமாலே. நவமணிமாலே)